

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 42 // #579/ 24 april 2017 // tweewekelijks tijdens het academiejahr

**OP ZOEK NAAR
WIFI AAN UGENT**

COLOFON

Oplage

5000 exemplaren op gerecycleerd papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

VU

Laura Massa
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Geers Offset
Eekhoutdriestraat 67, 9041 Gent

Hoofdredacteur Chef Eindredactie
Laura Massa Emilie Devreese

Coördinator Chef Cultuur
Pieterjan Schepens Shauni De Gussem

Chef Reclame & PR Chef Wetenschap
Selin Bakistanli Nicolas Van Laere

Chef Lay-out Chef IT
Elisabeth Goethals Maxim Lippeveld

Redacteurs

Arthur 'Goliath' Joos, Elena 'Hazeleponi' De Bacquere, Elise 'Rahab' Bovendeur, Emilie 'Eva' Devreese, Joline 'Zippora' Vermeulen, Kasper 'Sisera' Van Parys, Laetitia 'Lea' Mouton, Lieselot 'Salomé' Le Comte, Loïs 'Rachel' Savat, Marthe 'Gomer' Thys, Nicolas 'Onan' Van Laere, Olivier 'Simson' Vander Bauwede, Pieterjan 'David' Schepens, Sarah 'Miriam' Van Meel, Selin 'Jael' Bakistanli, Shauni 'Jezebel' De Gussem, Sofie 'Rebekka' Schietecatte, Suzanne 'Betseba' Grootveld, Timme 'Uria' Craeye

Medewerkers

Chloé 'Quagga' Van Gelder, Florence 'Hop' Marlière

Illustraties

Sarah Devreese

Foto's

Arthur Joos, Shauni De Gussem, Marthe Thys

Eindredactie

Arthur Joos, Elisabeth 'Hagar' Goethals, Emilie Devreese, Justine 'Reuma' Vergotte, Laetitia Mouton, Laura 'Delilah' Massa, Loïs Savat, Maxim 'Elia' Lippeveld, Nicolas Van Laere, Olivier Vander Bauwede, Sarah 'Zilpa' Devreese, Selin Bakistanli, Shauni De Gussem, Suzanne Grootveld, Lorenz Kempeneers

Cover

Arthur Joos,
vrij naar Caspar David Friedrich

UW COÖRDINATOR WIKT DE RESULTATEN

Op het moment dat u dit leest hebben dat het zich gelukkig tot 'slecht' we hopelijk nog geen nieuwe rector. beperkte. Sommige studenten hadden Niet dat we onze universiteit geen wel degelijk van de hele controversé capabele roerganger toewensen, maar het zou zonde zijn om het spektakel nu al te zien ophouden. Eens de tweederde-meerderheid binnen is, zit onze redactie weer opgescheept met raden en beheerders en commissies.

Het merendeel bleek niet zo vertrouwd met de figuren Rik en Guido.

Nu kunnen we nog de wandel-programma en artikels van beide duo's gangen van duistere genootschappen door te nemen. Vrouwe Democratie onderzoeken. En beste lezer, u kan dankt hen.

zich niet inbeelden hoeveel vermaak Het merendeel bleek evenwel niet het biedt om de codetaal te kunnen zo vertrouwd met de figuren Rik en interpreteren achter de berichten Guido. Aan deze onwetenden kon de die beide duo's de wereld insturen. Gentse Studentenraad een geplastificeerd blad papier aanbieden met daarop Ze vinden mekaar echt niet zo tof. ceerd de voornaamste standpunten van beide Drama!

Vorige week vormde dit schimmenspel duo's. Dit bleek voldoende om de zich om in een voor de student veel meeste studenten tot het uitbrengen concreter gevaar: leden van de Gentse van een stem te bewegen. Ik ben Studentenraad lagen met een tablet dan ook blij te kunnen vaststellen in de hand op de loer om zijn of haar dat tijdens deze verkiezingen bij het achteloze zelf tot een stem op Guido/ merendeel van de stemmen (althans Sarah of Rik/Mieke te forceren. Op voor de 16% die studenten in de pap mijn vraag of de betrokkenheid van te brokken hebben) toch de inhoud de student bij de rectorenverkiezing doorslaggevend zal zijn geweest. De 'rampzalig' of gewoon 'slecht' was, reputatie van de Gentse universiteit is wist hun voorzitter mij te informeren gered.

“Te veel communisten,
te weinig helikopters!”

12

ONDERWIJS

- 4 Kort en tijdlijn
- 5 On the Origin of: Moscou
- 6 Achter de rectorverkiezingen
- 9 Allez, circulez
- 12 Haatcampagne tegen Comac?
- 15 Column
- 16 Internationaal
- 18 Wifi aan de UGent
- 20 ICT Young Lady of the year
- 23 De Gleuf
- 24 InQuizitie

WETENSCHAP

- Bye bye Britain 26
- Schamperlab 28
- Wetenschapskort 30
- Natuurlijke selectie 31
- Anouk Ollevier over taxidermie 34

“Voor mijn werken
worden er absoluut
geen dieren gedood”

34

“Schattigheid met
een hoekje af”

36

CULTUUR

- 36 Graffitiroute
- 38 Cultuuragenda
- 39 Gat in uw cultuur
- 40 Toelatingsproef in kunstscholen
- 42 Festivalzomer: Gent Jazz
- 43 Lijstje
- 45 Recensies

SATIRE

- 46 De Liegende Reporter
- 47 Strip

KORT

Ik heb een foto vast in mijn hand. Er staan twee mensen op. Ze poseren bij de Sint-Pieterskerk, september 2016. In twaalf seconden laat ik de foto vallen op de stenen aan mijn voeten. Elf seconden nu. Ik heb de foto vast in mijn hand. Ik heb de foto teruggevonden in mijn kot tweeënzeventig uur geleden. Het ligt daar half verscholen onder mijn cursussen in mijn donkere kamer. Ik ben daar nog steeds, aan het kijken naar de hoekjes van de foto. Ik heb de foto vast. De ene steekt diens hand op naar de fotograaf, de klok van de kerk staat stil. Zes seconden nu. Het is 4 mei, ik ben op de **Zwanencantus van VGK** en wil niet naar mijn leeg kot. Het is 5 mei en ik sta op een donker Sint-Pietersplein. Het is september 2016, de zon schijnt fel in mijn ogen en ik hou mijn hand voor mijn ogen. Een fototoestel klikt. Drie seconden. Ik ben het beu om te staren naar de foto nu. Ik open mijn hand en het valt op de stenen aan mijn voeten. Ik kijk omhoog naar de sterren. Ze zijn zo ver weg en doen er zo lang over ons te bereiken. Alles wat we ooit zien van sterren zijn oude foto's. Hun licht is oud. Het zal er nog twee uur over doen om Pluto te bereiken. Twee uur in

de toekomst observeer ik dronken vrienden die naar huis stommelen van **VTK's Ribbetjesavond**. Tien seconden in mijn verleden open ik mijn vingers. De foto valt op de stenen aan mijn voeten. Ik kijk naar de sterren en probeer een naam te geven aan de kracht die het in werking heeft gezet. Het is september en ik voel jouw wimpers tegen mijn wang fladderen en jouw lome hartslag tegen mijn sleutelbeen. Het is 26 april en sportschoenen daveren over de stenen tijdens de **12-urenloop**. Onze stilleten duren lang. We kopen nog een pintje. Het is september. Ik bied je voor het eerst een pintje aan. Mijn vingers raken vlinderlicht de jouwe aan. Later neemt iemand een foto van ons. Het is 1 mei en jouw hiel en gaan voor het laatst mijn deur uit. Het is februari en je zegt dat je me altijd zal willen. Ik weet dat het niet zo is. Op 1 mei ga je naar de **modelstudies van Home Fabiola**, zonder mij, en ben je met iemand anders. Het is 5 mei en ik laat de foto vallen. De wind neemt hem mee. Ik rijds op in de lucht. Ik ben klaar. Het is september en daar begon en eindigde het.

DOOR SHAUNI DE GUSSEM

BLANDIJN
1957

200 JAAR
JAAR 1986

UNIVERSITEIT GENT
POST MEI '68

DOOR SELIN BAKISTANLI

1949
GRAVENSTEEN

Waar de doorsnee betoging momenteel niet zo gesmaakt wordt door het gros van de studenten, was dit in de periode na mei '68 helemaal anders. Op veel verschillende plaatsen zagen we in die periode dat er geprotesteerd werd tegen de traditionele autoritaire machten. Studenten speelden een grote rol in deze emancipatiegolf. Ook in Gent, waar de druppel die de emmer deed overlopen er kwam in de vorm van een verbod van toenmalig rector Bouckaert om illustraties te vertonen op een lezing over pornografie. Studenten trokken naar het rectoraat, waar ze hardhandig werden buitengezet. Hierop gingen ze naar de Blandijn, die werd uitgeroepen tot studentoraat. De lessen werden er opgeschort, aan de andere faculteiten ging het universitaire leven gewoon door. De studenten stelden een vijfpuntenprogramma op waarin ze kritiek uitten op het 'elitaire en autocratische karakter van de universiteit' en meer inspraak eisten in het bestuur en beheer. Zeven dagen lang zijn studenten in de weer geweest in de bezette Blandijn, tot het gebouw op 20 maart 1969 ontruimd werd. Porno, het doet wat met een mens.

- ON THE ORIGIN OF -

MOSCOU

De trambestuurder van lijn 4 naar Moscou krijgt weleens vreemde blikken van toeristen. “Rijdt u echt tot Moscou?” De naam van deze Gentbrugse wijk vond haar oorsprong in het jaar 1814, toen een tsarenleger onze contreien kwam bevrijden.

DOOR OLIVIER VANDER BAUWEDE

PEETJE KOZAK

Tijdens het bewind van **Napoléon Bonaparte** was Gent net als de rest van het huidige België deel van het Franse imperium.

Het ging de keizer voor de wind, tot hij in 1812 besloot om de Memel over te steken en naar Moskou - de stad - te marcheren. De veldtocht liep uit op een kritieke nederlaag die het tij voor het Napoleontische regime deed keren. De Fransen begonnen zich overal stilaan terug te trekken, en in februari van 1814 kwam ook Gent aan de beurt.

Enkele dagen na de Franse uittocht kwamen

de kozakken, onder leiding van kolonel **Navasinowitz-Menchikoff**, als bevrijders de stad binnen. De 80-jarige aanvoerder, door de Gentenaars ‘Peetje Kozak’ gedoopt, mocht bij een weduwe in de Kouter zijn verblijf vestigen, maar aan de circa 200-300 Kozakken werd vanwege hun reputatie gevraagd om zich net buiten de stad te vestigen.

COSSACKS GO HOME

Ondertussen bleven de Franse troepen verzet tonen rond Gent, wat beantwoord zou worden door het Russische leger. Na enkele

veldslagen kwamen ze zegevierend terug, en vergezeld door Pruisische Huzaren besloten ze maar te kamperen in tenten en schuren, in de regio die op dat moment door de bevolking 'Moscou' zou worden gedoopt. Hoewel het tsarenleger werd voorzien van proviand, durfde ze haar reputatie wel eens te bevestigen en de velden van de boeren te plunderen. Het enthousiasme voor de bevrijders sloeg al snel

om in ongenoegen, waarop het stadsbestuur het vertrek van de Russen ging eisen in Brussel.

Toen de Fransen in april verdreven waren, vertrok het regiment Bichaloff voorgoed richting zuiden. Het bezoek van hun tsaar aan Gent enkele maanden later, moesten ze missen. Nog vele jaren nadien werden kinderen bang gemaakt voor de terugkomst van Peetje Kozak: “*Ao’s ge nie braove zyt zalk Peetje Kozak ne kier gaon haole.*”

KIESPROCEDUREPIJN

OVER RECTORVERKIEZINGEN EN STEMPERCENTAGES

De eerste stemronde is achter de rug. Iedereen had de mogelijkheid om mee te stemmen, toch is niet elke stem evenveel waard. Hoe komt dit?

DOOR SELIN BAKISTANLI

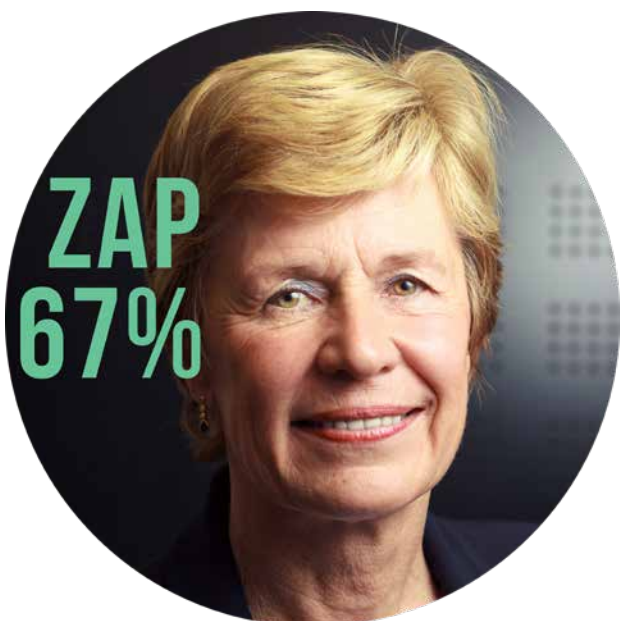
Deze rectorverkiezingen zorgden op verschillende vlakken voor primeurs. Een bijzondere verandering ten opzichte van de vorige verkiezingen is het stemrecht, dat uitgebreid is van een kleine groep van 300 personen, geselecteerd uit de verschillende geledingen, naar iedereen aan de Universiteit Gent. Hoewel iedereen mag stemmen, hangt niet aan elke stem hetzelfde gewicht. Toch zouden de geledingen binnen de universiteit als gelijkwaardig gezien moeten worden.

VIJF VOOR TWAALF

De UGent telt vijf geledingen: studenten, academisch assistend personeel (AAP), academisch technisch personeel (ATP), zelfstandig academisch personeel (ZAP) en

de externe geleding, die wordt ingevuld door mensen die gekozen worden door de politiek. De externe geleding heeft geen stemrecht gekregen, de overige wel. De stemmen van het ZAP tellen voor 67 procent mee, die van de studenten voor 16 procent, het ATP en het AAP krijgen elk 8,5 procent. "Dat er gewichten aan de stemmen hangen, is logisch, maar deze gewichten zijn belachelijk", zegt **Erwin Plancke**, die in de Raad van Bestuur van de UGent zetelt voor het ATP." Je ziet de toegifte aan het ATP en het AAP, het 'mindere' personeel. Samen hebben ze 17 procent, wat nog altijd meer is dan de studenten. Onder andere de vakbonden noemen dit een vorm van cijnskiesrecht. Dat is een beetje een dramatische uitspraak, maar helemaal ongelijk hebben ze niet."

Deze teneur vinden we, zij het in een gematigde versie, ook terug bij de studenten. "Ik vind het jammer dat wij maar voor 16 procent meetellen", betreft **Johannes Weytjens**, voorzitter van de Gentse Studentenraad. "De centrale bestuurders zeggen vaak dat de universiteit er is voor haar studenten, en wij zijn de grootste *stakeholders*. Dan is zestien procent relatief weinig." Weytjens haalt de hypothese aan dat het ZAP, indien ze zich unaniem achter een kandidaat-duo schaart, zonder enige input van de andere geledingen een rector en vicerector kan verkiezen. "Nu, het is onrealistisch om te denken dat dit ooit zou gebeuren, maar het idee dat niet iedereen gelijk

is, is heel jammer. Toch is het beter dan bijvoorbeeld op de VUB (Vrije Universiteit Brussel, *red.*) of de KU Leuven. Daar is het 70% voor de proffen en 10% voor de andere geledingen. Ik denk dat de 8,5 procent voor AAP en ATP dan een groter probleem is." Het AAP heeft hier nog geen officieel standpunt over ingenomen, maar **Joachim Schouteten**, vertegenwoordiger in het AAP/WP-overleg, kon ons wel al voorzichtig meegeven dat hij vermoedt dat de huidige kiesprocedure wellicht herbekeken zal worden.

MOTHER OF DRAGONS

De percentages zouden overgenomen zijn van de faculteitsraden, waarin elke geleding ook vertegenwoordigd is, zij het in een licht gewijzigde vorm. "De reden voor die lichte afwijkingen kan ik niet terugvinden in verslagen", zegt Weytjens. "De stemmen van het ZAP wegen heel zwaar door. Ik vind het jammer dat proffen er zo veel hebben. Vaak wordt gezegd dat zij de continue factor zijn aan de universiteit, maar dat is een zwak argument. Het is niet omdat een student hier maar vijf jaar is, dat wat hij zegt minder relevant is

voor de studenten na hem. Toch wordt dat argument vaak als eerste aangevoerd en als sterkste gezien." De kiesprocedure en de stempercentages werden goedgekeurd in de Raad van Bestuur. Hierin zetelen ook vier studentenvertegenwoordigers. Weytjens wist ons te zeggen dat de vragen omtrent de percentages van de studenten, bijgetreden door het AAP, in de vergadering afgewimpeld werden.

Plancke pleit er ook voor dat de geledingen eerder in het proces moeten worden betrokken, niet alleen wanneer de beslissing wordt genomen. "We hebben geprobeerd om deze keer geen draak van een verkiezing in elkaar te steken, maar ik denk niet dat het gelukt is. Ik apprecieer de poging, maar de verkiezing zal het uitwijzen. Met een beetje geluk krijgen we de twee derde meerderheid vlotjes en ligt niemand wakker van de fouten in het reglement, maar als we na vijf rondes moeten uitleggen aan de media waarom we er een maand over doen en we iedereen telkens opnieuw moeten overtuigen om te stemmen wordt het een soort uitputtingsverkiezing."

DE KEERZIJDE

Elk nadeel heeft een voordeel, zo ook deze nieuwe kiesprocedure. Zowel Plancke als Weytjens juichen het opentrekken van de verkiezingen toe. "Het belangrijkste in heel deze affaire is dat iedereen mag stemmen. Ik ben al blij dat dat er is gekomen", benadrukt Plancke. "Op momenten als deze moet je soms gewoon een toegeving doen en de rest later bekijken." Ook Weytjens treedt hem hierin bij. "Er zijn mensen die zeggen dat dit voor een populistische strijd heeft gezorgd aan de UGent, maar ik vind dat incorrect. De UGent draagt studentenparticipatie hoog in het vaandel en het is mooi dat elke student, die al dan niet de moeite wil doen om zich te informeren, zijn stem kan uitbrengen."

Schouteten vindt het nobel dat de

universiteit iedereen een stem geeft, maar betwijfelt echter of dit per se een positieve zaak is. "Het is natuurlijk beter om een duo te hebben dat breed gedragen is, maar we houden ons hart vast voor het opkomstpercentage. Stel dat 20.000 op de 50.000 personen stemmen, en een duo wordt verkozen met 70 procent van de stemmen, dan is dat 14.000 stemmen op 50.000. Er is geen quorum en dat kan de legitimiteit van het verkozen duo aantasten." Huidig rector **Anne De Paepe** begrijpt deze opmerking, ook zij maakt zich zorgen over de opkomst. "Bijlange niet iedereen die kan stemmen, zal stemmen. Het is niet verplicht en hangt af van de *goodwill* van mensen. Toch kunnen er, vergeleken met vroeger, veel meer mensen stemmen", zegt ze. "Op dit moment leek dit systeem de beste manier om het kiezerscorps representatiever te maken. Dat was vroeger te beperkt."

IEDEREEN GELIJK

De Paepe geeft toe dat het representatiever maken van het kiezerscorps prioritair was aan de verhoudingen en het gewicht dat werd gegeven aan de geledingen. Dit neemt niet weg dat ze

de bezorgdheden van de geledingen met een kleiner percentage begrijpt. "In de toekomst moet er zeker gekeken worden naar die verhoudingen. Dit zal allemaal geëvalueerd worden, het kiessysteem is een proces in wording. Het is absoluut een oefening die niet af is, maar gelukkig is het eindelijk in gang gezet. Er kan over gepraat worden en er is al een zekere *mindshift* geweest. Vroeger was het onbespreekbaar en zat alles rotsvast, nu is er tenminste een dialoog mogelijk."

Plancke toont zich van zijn meest pragmatische kant en reikt het universiteitsbestuur een oplossing aan voor de komende verkiezingen: "Het is eigenlijk supersimpel. De geledingen worden aan de UGent, alleszins op papier, als evenwaardig gezien. Er zijn vijf geledingen, geef die elk 20 procent. Velen zullen misschien niet graag hebben dat de externe geleding dan ook 20 procent zou krijgen, maar als je een brug wil met de maatschappij is dat een goede zaak. De politiek kan na afloop van de verkiezingen dan ook niet komen zagen. Momenteel is dat wel het geval en doen ze voor tal van zaken hun goesting, als het niet met decreten is, dan wel op een andere manier." De verdere logistieke uitwerking van zijn *masterplan* laat Plancke open, maar de aanzet is in ieder geval al gegeven.

HET CIRCULATIEPLAN

EEN NIEUWE, GENTSE BINNENSTAD

Reeds tweeënhalft jaar wordt aan het Gentse mobiliteitsplan gewerkt met de bedoeling de verkeersdrukke uit de Gentse binnenstad te weren. Door deze structurele aanpassing zal men meer van het winkelen en openbare plaatsen kunnen genieten, zegt Filip Watteeuw, schepen van mobiliteit (Groen).

DOOR SOFIE SCHIETECATTE

Wie al enige jaren in Gent woont, heeft het zeker gemerkt. We zijn steeds met meer en moeten het met dezelfde ruimte doen. Als je voor 3 april 2017 met de fiets naar school, werk of stage fietste in de spits hield je er bijna een stofflong aan over op sommige plekken. Menig mens ergert zich hieraan en wil best zijn of haar auto omruilen voor meer propere lucht en minder verkeersdrukke. De invoering van

luchtwegen' noemt.

WAT IS ER NU VERANDERD SINDS 3 APRIL 2017?

De Gentse binnenstad bestaat nu uit zes sectoren (Tolhuis, Portus Ganda, Krook, Coupure, Brugse Poort en Rabot) en een centraal autovrij gebied, met daarrond de R40 van waaruit je steeds weer de binnenstad in of uit kan rijden.

Ook werd de rijrichting van verschillende straten aangepast: een kleine 2000 nieuwe verkeersborden moeten hierbij meer duidelijkheid bieden. Verder werden er zogenaamde 'knippen' geplaatst op drukke plaatsen waar sommige vervoersmiddelen niet langer mogen doorrijden en die de ene sector van de andere afsnijden. Deze kan je herkennen aan nieuwe vaste palen, wegmarkeringen en betonblokjes die wat van LEGO weghebben. Hulpdiensten,

het circulatieplan kwam er dan ook niets te vroeg volgens burgemeester **Termont** (sp.a), die de belangrijkste wegen 'onze

vuilnisdiensten, het openbaar vervoer en taxi's mogen er wel nog gewoon doorheen. Wanneer je toch de wijsneus

wil uithangen en je voeten neigt te vegan aan de nieuwe regels, riskeer je helaas een boete van 55 euro. Da's al gauw *ne Sushi boat* en twee wijntjes daarbij, tweemaal nadenken dus!

JEEJ OR NEEJ?

Dat het circulatieplan mag rekenen op voor- en tegenstanders is wel duidelijk. Dit bleek bijvoorbeeld op de nieuwjaarsreceptie van de stad Gent toen burgemeester Termont bij vermelding van het circulatieplan uitgejouwd werd door menig Gentenaar. Niet iedereen is even blij om zijn sputterende bolide wat te laten zweten op de R40 en meer te *freewheelen en vélo* in het Gentse. Meteen onstonden verschillende petitie's om het plan tegen te houden en Facebookpagina's als 'Weg

"Wie toch de wijsneus wil uithangen en zijn voeten neigt te vegan aan de nieuwe regels, riskeert een boete van 55 euro"

met het Gentse circulatieplan' werden op poten gezet. Niet iedereen staat blijkbaar even open voor verandering. Zo zijn er tal van handelaars die de economische kaart trekken en vrezen minder cliënteel te zullen hebben met deze wijziging. Anderen beweren dat ze vrezen meer te zullen betalen aan brandstof. Het lijkt erop dat de tegenstanders die zich Gentenaar in hart en nieren noemen, zich vooral de weg laten wijzen door de macht der gewoonte en niet veel verder komen dan reacties als 'Maar het is altijd al zo geweest, waarom moet dat nu veranderen?' en als dat argument niet volstaat, wordt de overdruk op de R40 uitvergroot. Toegegeven,

het kan best frustrerend zijn je aloude gewoontes te moeten wijzigen buiten je wil om, bijvoorbeeld wanneer je naar de Delhaize gaat en je merkt dat de *koekskesrayon* gewisseld is met die van de conserven. *Brainfreeeeeze!* Zijn we gewoontebeestjes of gewoon tegendraads en conservatief als de pest wanneer verandering weleens voor de goede zaak kan zijn? Willen we er dan extra moeite voor doen? Volgens de voorstanders van het plan is er letterlijk en figuurlijk 'geen vuiltje aan de lucht'. Ze vinden het een verademing in de binnenstad te kunnen vertoeven zonder stilstaand verkeer, gevaarlijke situaties door plaatsen fietsgebrek, kortom: het is gezonder voor mens en milieu. Voor velen hadden de plannen reeds dertig jaar eerder ingevoerd mogen worden. Dé test: dinsdag 18 april 2017. De eerste dag na de paasvakantie en de spits verliep heel vlot. Geen verkeersdrukte in het centrum, wel wat meer op de ring.

REFERENDUM

Het is niet zeker of er een referendum komt: hierover zal de gemeenteraad beslissen en dit kan ten laatste doorgaan op 14 oktober 2017. Om het er uitgebreider over te hebben, mogen de voor- en tegenstanders van het circulatieplan zich wagen aan een vurig debat. Een hanengevecht kunnen we niet garanderen, maar dat de gemoederen hoog kunnen oplopen, is een feit dat zeker is! Op zondag 7 mei 2017 kan je in de Backstaybar in Gent het debat volgen waarbij tal van gastsprekers aan het woord zullen komen, zoals: **Filip Watteeuw** (schepen van Mobiliteit), **Geert Moerman** (VOKA), **Eva Van Eenoo** (Fietzersbond Gent) en **Eddy Vanzie-**

"Voor vele voorstanders hadden de plannen reeds dertig jaar eerder ingevoerd mogen worden"

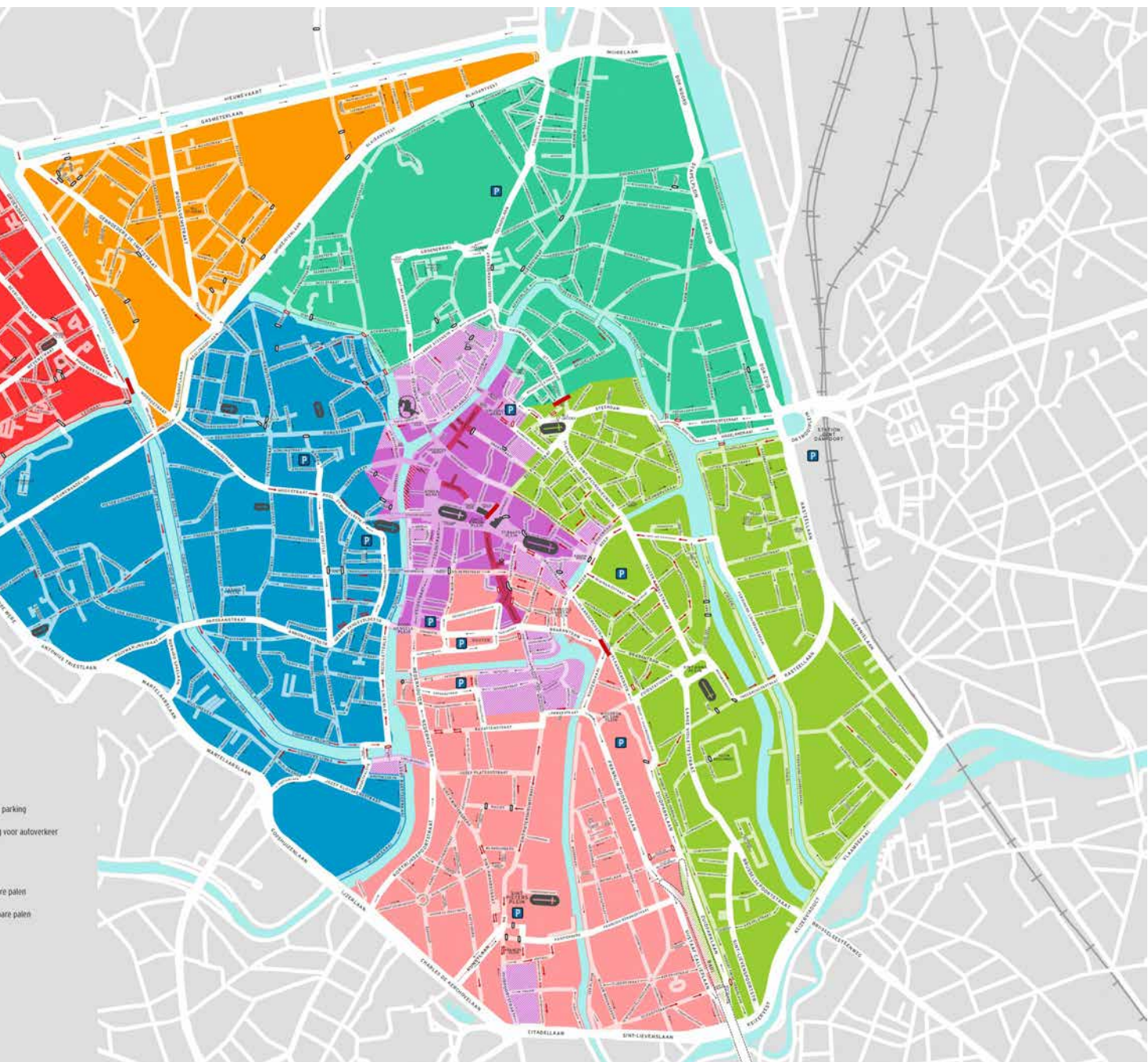

leghem (N-VA) die de indieners van het referendum zal vertegenwoordigen. *To be continued* dus.

Dit klinkt je waarschijnlijk niet onbekend in de oren: "Geen probleem hoor, mama, om met dat nieuwe circulatieplan naar mijn kot te rijden. Ik zet google maps wel even op." #Bummerrrr. Goed geprobeerd, maar helaas. Google verontschuldigt zich tijdelijk voor het ongemak, maar beschikt niet over een geüpdatete versie. Er wordt

beloofd om zo spoedig mogelijk werk te maken van een revisie die je probleemloos bij je bestemming brengt zonder voor memorabele manoeuvres te moeten zorgen, zoals over voetpaden rijden. Een kleine tip hierbij: als je ergens moet zijn met de auto plan je best je route op voorhand via de tool van stad Gent: <http://gent-circulatieplan.anyways.eu> waarbij je een weg te voet, met de fiets of de auto kan plannen. Wie wel nog

met de auto in de binnenstad moet zijn, omdat je bijvoorbeeld gaat verhuizen of zo, kan een vergunning aanvragen bij de stadsdienst. Voor prangende vragen is er ook een **Mobiliteitslijn** om burgers en handelaars te woord te staan. Dit kan via het nummer 09 210 10 30 of mobiliteit@stad.gent. En voor wie alle heisa en routerekenwerk al even beu is: doe eens gek, ga te voet en geniet van onze 'schuune stad'.

“TE VEEL COMMUNISTEN, TE V

HAATCAMPAGNE TEGEN COMAC OP SOCIALE MEDIA?

De kloof tussen links en rechts leek nooit groter. Op voorhand geplande en gecoördineerde ‘raids’? Of spontane reacties van bezorgde studenten? *Hate speech of banter?*

DOOR ARTHUR JOOS

In 2015 schreven we reeds over de vete en de verzoening tussen **NSV!** (Nationalistische Studentenvereniging), **KVHV** (Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond) en **ALS** (Actief Linkse

Stadshal, in de nasleep van de uitspraken die de staatssecretaris deed over **Artsen zonder Grenzen**. Men vroeg de *Pol en Soccers* om voor de camera recht te staan en een slogan te herhalen als ze het met het standpunt eens waren. “Geen respect voor mensen met een andere mening en zeker niet voor de pol & soc student die neutraal probeert te studeren”, luidde het ontsteld bij een lid van NSV!. Er werd bedreigd met een klacht bij het PFK (Politiek-filosofisch Konvent).

Studenten), nadat ALS weigerde om leden van de twee eerder genoemde verenigingen toe te laten op twee van haar evenementen. ‘t Zit er weer dik op in het PFK (Politiek en Filosofisch Konvent), en dit jaar vallen de klappen bij **Comac**, de jongeren vleugel van PVDA.

IN DER BEGINNE

Op 22 maart wandelden twee leden van Comac een auditorium vol studenten Politieke en Sociale Wetenschappen binnen. Ze maakten promotie voor hun evenement “**Theo Francken in Gent: Mars voor Solidariteit en Mensenrechten**”, dat de volgende dag zou doorgaan onder de

De lezersbrieven van NSV! en Comac die Schamper daaropvolgend publiceerde, bleken echter slechts het topje van

de ijsberg: in verschillende gesloten facebookgroepen werd opgeroepen om deel te nemen aan “een nieuwe raid op een andere manier: geef comac-gent een negatieve recentie (sic) op facebook”. “Er is een soort oorlog aan de gang, en we

27/03/2017 23:51:12	Donald	Trump	14/06/1946	478945615	MakeAmericaGreat@Aga Gent
27/03/2017 23:57:31	Himmier	Heinrich	07/10/1900	412364466	SamenOpKamp@NSDAF Brussel
28/03/2017 00:01:49	Hitler	Adolf	20/04/1889	48521499	TwasWeerEenKunstenaar Brussel
28/03/2017 00:04:28	Goebbels	Joseph	29/10/1897	489756277	VooralAlUwFlyers@NSD/ Antwerpen
28/03/2017 00:56:35	Smerige communist	Brand in de hel	13/12/1996	478125423	smerigecomunist@hotmail Gent
28/03/2017 01:12:21	Dewinter	Filip	11/09/1962	+32475645678	filip@dewinter.vlaanderen Antwerpen

WEINIG HELIKOPTERS”

kunnen jullie hulp goed gebruiken”, klonk het. In het uur dat erop volgde werden bijna 100 negatieve recensies geplaatst op de facebookpagina's van 'Comac Studenten' en 'Comac-Gent'. Dat het hierbij over doodsb bedreigingen gaat, zoals Comac verdedigt, is wellicht overdreven. Anderzijds zou je sommige reacties wel als hatespeech kunnen bestempelen.

In eerste instantie bleef het meestal bij

“Er is een soort oorlog
aan de gang”

éénsterbeoordelingen, maar al snel werd de toon bitser. “Te veel communisten, te weinig helikopters”, waarmee verwezen wordt naar de methode die het Pinochet-regime in het Chili van de jaren 70 hanteerde, waarbij opposanten van het regime met helikopters in de oceaan

gedropt werden. Meer reacties in dezelfde lijn volgden, gaande van “Jullie krijgen allemaal een plaatsje in mijn helikopter. De eindbestemming is de oceaan” tot “Helicopter ride should be the only thing a leftist should get for free” en “Je met un 3 pour l'effort mais je suis quand même déçu par l'absence de tours en hélicoptère”. Een ex-praeses van KVHV vroeg zich wie de “helicoptervluchten” (sic) zou betalen, waarna een persoon met een vals facebookprofiel voorstelde om het via crowdfunding of betalende toeschouwers te bekostigen.

DE INTERNATIONALE VAN TROLLS EN FASHIES?

Ondertussen werd ook op internationale pagina's als “Edgy Memes and Fashy Dreams” en “The Republic of Kekistan” de oproep om negatieve recensies te plaatsen gelanceerd, waarna een veelvoud aan Alt-right memes verschenen die

onder meer suggereerden dat het NAP (*non-agression principle*) niet geldt op ‘commies’. Reacties als “the only good communist is the dead one” bleven dan ook niet uit.

Niet alleen studenten en zogenaamde trolls namen deel aan de raids, ook politieke mandatarissen van N-VA en Vlaams Belang, waaronder de nationale ondervoorzitter van Jong N-VA, meerdere bestuursleden van N-VA in Sint-Niklaas en Aalst, een verkozen mandataris van N-VA in de OCMW-Raad van Sint-Niklaas en de nationale voorzitter van Vlaams Belang Jongeren zouden ingegaan zijn op de verzoeken in facebookgroepen als “Schild en Vrienden” en “Pro-Vlaamsche Raids”. Om die reden vergelijkt Comac de activiteiten van die laatstgenoemde groepen met aanvallen van Alt-right groeperingen in de Verenigde Staten en de campagnes die N-VA mandatarissen volgens De Morgen (8 april 2017) gebruikt om “het middenveld te temmen”.

RAID

PARS PRO TOTO

Dries Van Langenhove, lid van de Raad van Bestuur van de UGent en tevens lid van KVHV, riep de leden van de groep “Schild en Vrienden” op om het inschrijvingsformulier voor de jaarlijkse collectieve blok van Comac “te trollen” met behulp van valse namen en dito e-mailadressen:

"Julie krijgen allemaal een plaatsje in mijn helikopter."

onder de gehanteerde namen nazileiders **Hitler**, **Himmler** en **Goebbels**, een van de e-mailadressen “SamenOpKamp@NSDAP”. “Post je inschrijvingsnaam hieronder, die met de meeste likes wint”, daar sloot hij de oproep mee af.

Er valt te discussiëren of de aanvallen al dan niet georganiseerd zijn, maar hoewel de personen die de reacties plaatsten te verbinden zijn aan bepaalde organisaties, zijn deze organisaties niet per definitie verantwoordelijk. De bestuurders van NSV! en KVHV riepen hun leden alvast op om de acties te staken en de discussie inhoudelijk te houden. Ook de eerder genoemde nationale ondervoorzitter van Jong N-VA verklaarde zijn actie: “Dit is geen initiatief van een politieke (jongeren) partij, en staat los van mijn ondervoorzitterschap.”

RECHT & KROM

We hadden al een *teaser* gegeven in de vorige Schamper: de Faculteit Rechtsgeleerdheid krijgt een nieuwe naam! De opties waren, heel vernieuwend, 'Faculteit Recht en Criminologie' of 'Faculteit Rechten en Criminologie'. We houden jullie niet langer in spanning. De kogel is door de kerk: de Faculteitsraad heeft gekozen voor 'Faculteit Recht en Criminologie'. Een van de argumenten tegen deze keuze was dat de naam zal afgekort worden naar 'Recht en Criminologie' en uiteindelijk zal verbasteren naar 'Recht en Krom'. Of hoe sommige mensen te veel nadenken.

KOLONIALISME & CIVILISATIE

De KU Leuven staat bekend als de universiteit met verschillende kolonies over heel het land. De UGent kon dit blijkbaar niet langer aanzien en ging ook over tot het annexeren van onderwijsinstellingen en stukken land. We kunnen nu bijvoorbeeld niet alleen zeggen dat we een campus in Zuid-Korea hebben, maar ook in Kortrijk! Sinds de integratie van enkele hogeschoolopleidingen in de universiteit in 2014 was de UGent er al te vinden, maar met de aankoop van een stuk grond wil de universiteit nu duidelijk maken dat we niet rap zullen vertrekken uit de West-Vlaamse metropool. Er komt onder andere een proeflab en een gebouw voor onderzoek en onderwijs. *Let's make de West-Vlaanders great again.*

FEEST & SPORT

Dat de 200ste verjaardag van onze universiteit een heus feest moet worden, is al gebleken. Het feestjaar is dan ook rijkgevuld met talloze evenementen, het ene al spectaculairder dan het andere. Er werd onder andere een internationale roeiregatta georganiseerd op 7 april aan de Watersportbaan. Het evenement werd groots aangekondigd: 200 roeiteams (*ebdem?*) zouden die dag tegen elkaar strijden. Uiteindelijk tekenden slechts twaalf teams present. Het doet niets af aan onze liefde voor de UGent, we hebben al gezien wat het team achter 200 jaar UGent wel al heeft klaargespeeld en we zijn ervan overtuigd dat er nog grootse dingen in petto hebben.

column

DOOR SUZANNE GROOTVELD

1001 FASCISTISCHE NACHTEN

“Eén natie, één vlag, één moederland, één staat!” buldert president **Erdoğan** in een speech, na de overwinning van het referendum afgelopen zondag 16 april, naar de menigte. De menigte roept hem na: “één natie, één vlag, één moederland, één staat!” Terwijl ik naar deze beelden kijk komt de zin compleet hallucinant over. Na de uitkomst van het referendum lijkt Turkije verdeelder dan ooit. Met een overwinning van iets meer dan één procent heeft Erdoğan een enorme hoeveelheid macht erbij gekregen. In één klap is Turkije verscheurd.

Om dan te spreken over ‘één natie’, terwijl de helft van de bevolking niet achter je staat, ik krijg er de slappe hik/lach van. Toch vergaat het lachen me snel. Het tweede deel van het betoog neemt een grimmige wending aan. “We hebben nog veel te doen in het land,” gaat de president verder. “Het eerste wat we gaan doen...” De zin hoeft niet afgemaakt te worden of het publiek barst in juichen uit en begint te roepen: “Doodstraf! Doodstraf! Doodstraf!” De toon is gezet.

Een van de redenen die aan de basis ligt van een groot verschil in stemgedrag binnen Turkije is te vinden in het onderscheid tussen stad en platteland, tussen seculier en gelovig. Het moderne Turkije - gevormd door Atatürk - kan men aantreffen in

steden als Istanbul, Izmir en Ankara. Hier heeft het tegenkamp de overhand gekregen. Aan de andere kant, het Turkije van Erdoğan. Grote delen van Anatolië zien Erdoğan als held en beschermer.

"Populistische leiders werken als een warm deken met een kop chocomelk"

Hij staat voor het geloof, voor een sterke economie. Onder zijn bestuur zijn de straten in het dorp verbeterd, kunnen de kinderen naar school en de zieken naar een ziekenhuis. Onder zijn bewind groeit er terug een sterk Ottomaans rijk uit de as van een Turkije dat voor Erdoğan *op zijn gat* lag.

Door de mensen die stemmen vóór de overwinning van een Erdoğan, een Trump, wie weet een Le Pen, als onwetend te bestempelen in de media komen we er niet. Populistische leiders werken als een warm deken met een kop chocomelk. Ze vertellen een sprookje van hoe het zou kunnen zijn. Het doet de mensen geloven in een beter bestaan.

Als we proberen te begrijpen waarom dit soort figuren steeds meer aan de macht komen, kunnen gelijkaardige referenda in de toekomst misschien wél tegenhouden worden. Voor Turkije is het afwachten tot 2029 (of zelfs 2034 met een juridisch achterpoortje) tot dictator Erdoğan zijn termijn erop zit, voor Europa is het hopelijk nog niet te laat.

HET ONGEKENDE VERHAAL VAN MYANMAR

EFFECTEN VAN EEN JARENLANGE ISOLATIE

Ondanks zijn zes miljoen inwoners klinkt ‘Kayin’ of ‘Karen State’ u wellicht niet bekend in de oren. Niet uw onwetendheid, maar een lange tijd van isolatie zorgde ervoor dat de Myanmarrese staat onder de radar bleef. Wat is u al die tijd onbekend gebleven?

DOOR JOLINE VERMEULEN, MARTHE THYS

FOTO'S DOOR MARTHE THYS

De blijmoedige Gentenaren Gilles en Pello, twee van de vier kopstukken van vzw Peio, helderden de situatie graag op voor ons. Vanuit hun eigen ervaring lichtten zij ons de huidige problematiek in Karen State toe, en vertelden ons hoe zij als vzw bijdragen tot een stabielere leefwereld in deze regio.

GETEKEND DOOR DE GESCHIEDENIS

“Voor velen is Myanmar gewoon een nieuw land in Azië dat leuk is om te bezoeken”, stelt Gilles vast. De gemiddelde westerling lijkt dus niet op de hoogte te zijn van de opmerkelijke geschiedenis

die het huidige land gevormd heeft. Een beknopt overzicht.

Na een langdurige periode als Britse kolonie werd Birma, het huidige Myanmar, onafhankelijk. Deze onafhankelijkheid ging echter gepaard met het ontstaan van een militaire dictatuur die aanleiding gaf tot een burgeroorlog. Tot op heden is het leger enorm machtig en wordt er gevochten in de grensgebieden, waar de kleinere volkeren leven. Zij worden onderdrukt door de Birmese bevolkingsgroep, die als meerderheid het centrale gedeelte van het land bewoont. Hierdoor hebben vele niet-Birmanen inmiddels hun toevlucht gezocht tot andere landen. Zo is ook ongeveer de

helft van de Karen, voor wie vzw Peio zich inzet, naar het buitenland gevlucht of in een van de al vijftig jaar oude vluchtingenkampen in Thailand terechtgekomen.

KAREN STATE, EEN GEÏSOLEERD GEBIED

Tijdens het koloniale tijdperk vormden de Karen de bevolkingsgroep die het meest loyaal was aan de Britse bezetter. Hoewel de Britten hun onafhankelijkheid hadden beloofd, werd Karen State toch bij het grote Birmese land Myanmar gevoegd. Zo kwam de staat onder het bewind van het Birmese leger. Doordat dit leger

GILLES EN PELLO

oorspronkelijk doelde op de isolatie van ongewenste bevolkingsgroepen – waaronder dus ook de Karen – heeft hun geschiedenis de buitenwereld nooit echt bereikt.

Toen Gilles en Pello onwetend in Karen State aankwamen en enkel een vaag Wikipedia-artikel over de streek terugvonden, besloten ze samen een journalistiek project op poten te zetten.

Hun idee was om aan de hand van getuigenissen van Karen zoveel mogelijk te documenteren over de huidige problematiek in de staat. Dit bleek door de jarenlange isolatie echter niet eenvoudig. Snel werd duidelijk dat ze niet alleen naar Karen State zouden kunnen gaan: de regio bestaat vooral uit politiek onderdrukte dorpjes, en de meeste inwoners hebben nog nooit blanke mensen gezien. Per toeval ontmoetten ze de Birmese vrouw **Ree Na**, die later medeaanvoerder van hun vzw zou worden. Als jonge vrouw vluchtte Ree Na naar Noorwegen, waardoor ze de westerse wereld kent en het Engels beheerst. Tegenwoordig leeft ze terug in Karen State, omdat ze daar haar volk wil helpen. Tijdens het journalistieke project van Gilles en Pello fungeerde zij als tolk en tussenpersoon, en maakte het op die manier mogelijk voor de twee om tijdelijk in Karen State te verblijven en de lokale bevolking te interviewen.

Toch bleken de interviews een ware uitdaging te zijn. Zo waren onder meer vragen over cultuur verre van evident.

Pello getuigt: “Ze snapten niet wat hun ‘cultuur’ was, want ze hadden nooit iets anders gezien.” Na veel tijd en inspanning kwamen uiteindelijk toch de verhalen van de Karen – die al te vaak vreselijk waren – boven water.

ONDERWIJS)KANSSEN VOOR DE KAREN

De eenvoudige levensstijl van het volk verklaart de moeilijkheden tijdens de interviews. “Heel sereen, superlief, voorzichtig en een met de natuur: echt *vree* onaangetast”, zo omschrijft het Gentse duo de huidige bevolking. Op het vlak van onderwijs is hierdoor het contrast met de Karen in vluchtelingenkampen groot. “Da’s door die NGO’s die er enorm veel geld in pompen om de mensen daar te ontwikkelen”, verduidelijkt Pello. Maar de Karen die daar opgegroeid zijn, zijn er niet klaar voor om huiswaarts te keren, wat Thailand wel verwacht van hen nu de oorlog voorbij is.

In Karen State zelf hangt de kwaliteit van het onderwijs vaak af van de nabijheid tot het rebellenleger, dat al 50 jaar lang hun enige vorm van verzet tegen het Birmese leger is. Gilles en Pello verbleven tijdens hun project in hun hoofdkwartier, waar bijvoorbeeld een school gevestigd is voor veelbelovende jongeren die opgeleid worden om leidinggevende functies te gaan vervullen in hun dorp van herkomst.

Van hieruit bezochten ze tijdens hun laatste weken drie lagere scholen, waar vakken zoals Thais, Karen, Engels en wiskunde onderricht worden. Vele van de afgestudeerden keren terug naar hun eigen dorp om daar leerkracht te worden, terwijl een minderheid naar de grote steden trekt om daar verder te studeren.

PROJECTEN VAN VZW PEIO

De ontmoetingen die uit deze drie bezoeken voortvloeiden hebben hen persoonlijk het meest geraakt. Hierdoor ontstond het idee om het onderwijs in Karen State te gaan steunen. Wat begon als een journalistiek project ontwikkelde zich zo tot een zoektocht naar sponsors voor de drie schooltjes. Met de gedachte “wij kunnen zo gemakkelijk helpen, dus *let’s do it hè, weet wel*” groeide deze eerste nobele daad uiteindelijk uit tot het ontstaan van vzw Peio.

Vzw Peio benadrukt dat zij, in tegenstelling tot vele westerse vormen van ontwikkelingshulp, niet wil bepalen waar en wat er beter kan. Zo werd hun in Karen State expliciet gevraagd om te helpen bouwen aan een nieuwe lagere school, wat het doel van hun eerste en huidige project vormt. In het teken hiervan organiseerden ze in november een sensibiliseringsavond. Deze zomer keren ze terug om de plannen in detail uit te werken, en in 2018 willen ze overgaan tot de eigenlijke bouw van de school. Petje af.

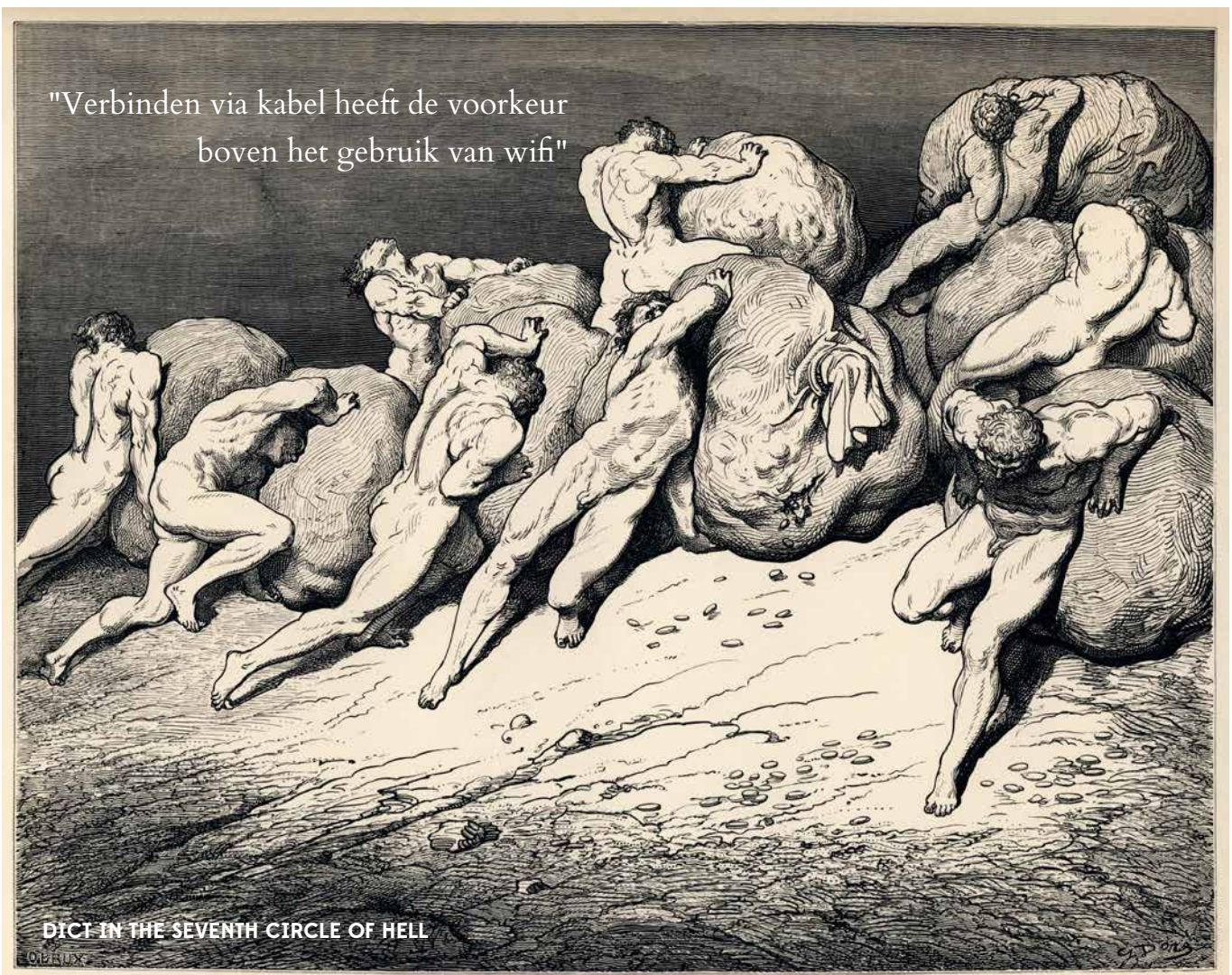
OP ZOEK NAAR WIFI AAN UGENT

UITROLLEN DRAADLOZE VERBINDINGEN GEEN SINECURE

“Ik wil overal wifi, hoeveel heeft @DICTUGent nodig? ;-) #UGent-kiest”, klonk het tijdens het rectordebat op Twitter. “Wordt berekend op een klein miljard”, klonk het laconieke antwoord. Er is een onderzoek gepland naar de mogelijkheid tot een volledige uitrol, maar hoe ver staat de Universiteit Gent nu al met haar draadloos netwerk?

DOOR ARTHUR JOOS

Voor dit jaar worden 300 wifi-punten gepland, en eerder geraakte het plan om vanaf volgend jaar enkele computerklassen om te vormen tot laptopklassen goedgekeurd door het Bestuurscollege. Overal wifi: een mooie droom die een einde zou brengen aan heel wat frustraties. Succesvol verbinding maken met eduroam blijkt in sommige gebouwen vaker de uitzondering dan de regel. Wij gingen de netwerken van enkele faculteiten in onze omgeving keuren: met een speedtest in de hand kwamen we doorheen het hele land.

DE TOCHT DER FACULTEITEN

Laat ons beginnen met de wildste wifi-verhalen: in Campus Mercator, waar sinds de zogenaamde inkanteling zowel UGent- als HoGent-studenten lessen volgen, verstoren naar verluidt de netwerken van de respectievelijke hogeronderwijsinstellingen elkaar. Ook in andere gebouwen lopen netwerkverbindingen niet altijd even vlot, ondanks het feit dat het uitrolplan voor 2016 gebaseerd was op de input van de faculteiten. Uit de gebruikerscommissie die eind 2016 plaatsvond, bleek grote ontevredenheid over de vooruitgang,

"Microgolfovens verstoren wifi in Home Bertha"

waarna de voorgestelde strategie voor 2017 afgekeurd werd. Begin 2017 werd een nieuw plan voorgesteld met nieuwe prioriteiten: pc-klassen en auditoria staan bovenaan de agenda. Hoognodig, want in computerlokalen A en B in de Plateau was tot vorig semester geen verbinding mogelijk: stil snotterende ingenieurtjes waren alomtegenwoordig. Ook in heel wat auditoria lopen de frustraties hoog op, zeker in de Blandijn en de Rozier: daar zijn zogenaamde deadspots vaker voorkomend dan hotspots.

De Faculteit Letteren en Wijsbegeerte is op zich ook een prioriteit, en terecht. De tweede verdieping wordt cynisch *the seventh circle of hell* genoemd. De verbinding in de hal en de cafetaria van de Blandijn behoorden dan wel tot de beste netwerken die we testten, hoe verder je je echter van deze hotspot verwijderd, hoe moeilijker de verbinding blijkt. Hoewel er wel verbinding was in de volstrekt lege auditoria C en E, bleek deze behoorlijk traag. Tijdens een tweede test viel het netwerk zelfs volledig weg, waarna een

derde test onmogelijk was. In auditorium B en D was geen internet voorhanden.

We begeven ons naar de Rozier. Als de Blandijn de zevende ring van Dante's Inferno is, moet de Rozier wel het vagevuur zijn. De verbinding in de hal is degelijk, maar zodra we de hoek omgaan naar de bibliotheek valt hij quasi weg. Ze zijn aan het verbouwen, akkoord, maar ook in de meeste auditoria van de Rozier blijkt succesvol verbinden met eduroam onmogelijk. Het doolhof brengt ons naar de Plateau. Hier is veel verbeterd de afgelopen jaren. In auditorium A is de verbinding meer dan behoorlijk, en ook in de hal van de studiebegeleiding kan je vlot je favoriete websites laden. De nadruk ligt duidelijk op leslokalen, want zodra we opnieuw in de hal van de Plateau staan, valt de verbinding weg.

MICROGOLFOVENS EN PC-KLASSEN

De Faculteit Economie en Bedrijfskunde is berucht om de feitelijke splitsing. Een deel van hun gebouwen bevindt zich in de Tweekerkenstraat, de andere helft is aan de Hoveniersberg gelegen. Hun netwerk kan je tot op het Sint-Pietersplein bereiken, en hoewel de connectie in een leeg auditorium Quetelet voldoende vlot verloopt, heeft de faculteit FEB te kampen met een capaciteitstekort. In de auditoria aan de kant van de Hoveniersberg blijken zowel verbindingen voor mobiele data als voor wifi problematisch.

Ook in de homes zijn enkel de studenten wiens kamer zich dicht bij het onthaal bevindt gezegend met een draadloze verbinding. In Home Bertha runt men momenteel een pilootproject, maar daar zouden de stralingen die microgolfovens verspreiden de draadloze netwerken verstoren. Do's en don'ts volgens de universiteit? "Verbinden via kabel heeft de voorkeur boven het gebruik van wifi." In

nieuwere gebouwen, zoals de iGent-toren, worden verbindingpunten standaard ingebouwd, waardoor de verbinding over het algemeen een stuk beter is.

Enkele PC-klassen worden vanaf volgend

"Tweede verdieping Blandijn is seventh circle of hell"

jaar omgevormd tot zogenaamde 'laptop-klassen', dit werd reeds goedgekeurd door het Bestuurscollege van de UGent. Zoals het in Kortrijk al de gewoonte is, werd in de faculteitsraad van de Faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur van maart 2017 beslist om laptops vanaf de tweede bachelor globaal verplicht te maken.

TOP TO BOTTOM?

Enfin, waar moet je zijn voor snelle wifi en welke netwerken vermijd je beter? Een bloemlezing.

TOP

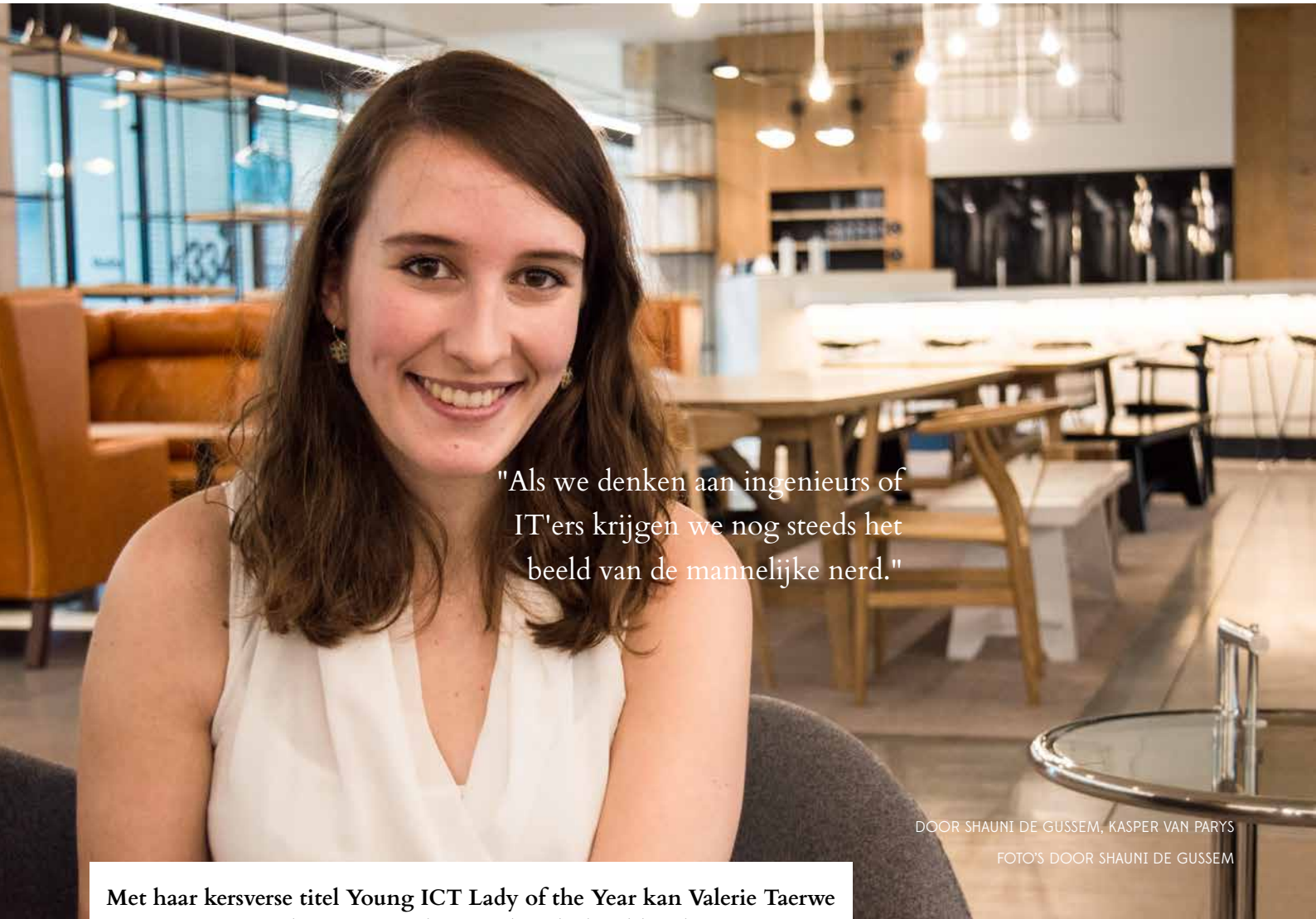
- 1) CAFETARIA, BLANDIJN
- 2) AUDITORIUM A, PLATEAU
- 3) HAL GELIJKS-VLOERS, BLANDIJN
- 4) GANG STUDIEBEGELEIDING, PLATEAU EN NBII, 'CAMPUS AULA'
- 5) NBIII, 'CAMPUS AULA'

BOTTOM

- 1) BLANDIJN B EN D
- 2) BLANDIJN C EN E
- 3) HAL 2E VERDIEPING, BLANDIJN EN AUTOMATENZAAL 'CAMPUS AULA'
- 4) AUDITORIUM B, BLANDIJN
- 5) ZIJGANG STUDENTENADMINISTRATIE, BLANDIJN

"DE PASSIE VOOR ICT WIL IK GRA

WINNARES YOUNG ICT LADY OF THE YEAR

"Als we denken aan ingenieurs of IT'ers krijgen we nog steeds het beeld van de mannelijke nerd."

DOOR SHAUNI DE GUSSEM, KASPER VAN PARYS

FOTOS DOOR SHAUNI DE GUSSEM

Met haar kersverse titel Young ICT Lady of the Year kan Valerie Taerwe nog een extra regeltje zetten op haar reeds indrukwekkende cv. Maar over zichzelf wil ze het liever niet hebben, wel over wat die titel voor haar inhoudt. Een interview.

Valerie Taerwe is nog maar 29 jaar oud en toch is ze al manager bij C-Quilibrium, senior consultant bij AE (een ICT-consultancy bureau) en oprichter en lid van de raad van G-Flux (bedrijf in mobiele applicaties). Dat laatste richtte ze al op met vrienden tijdens haar studies Computer Science Engineering aan de Universiteit Gent, waardoor ze ook een van de eerste officiële studentondernemers was, en daarnaast bouwde ze ook mee aan

de basis van Ceneka. Als je existentiële twijfels voelt tegenover je eigen cv bij deze samenvatting, vrees niet, we hebben ze allemaal. Hoe doet ze dat toch?

YOUNG ICT LADY OF THE YEAR **2017**

Hoe doe je het toch allemaal, Valerie?

Eerst en vooral lijkt het allemaal veel, maar valt het mee. Ik ben na mijn uren nog actief in de adviesraad van G-Flux, maar dat vraagt niet heel veel tijd. Ik wil dat ook nog zien verder groeien, maar dat is niet iets waar ik nog superhard mee bezig ben. Ik ben wel heel actief bij AE, waar ik ben beginnen werken na mijn afstuderen. Ik ben gestart als consultant heb in het begin gedurende twee jaar klassieke consultancy gedaan. Daarna werd C-Quilibrium mijn klant. Dat is een *speciale* leke, want dat is een van de zusterbedrijfjes in de groep van AE. Ik ben daar zodanig mee vergroeid

AG VERDER VERSPREIDEN"

geraakt dat ik daar nu zelf een managementfunctie heb. Dus zo combineer ik dat. Ik zeg niet dat het niet druk is, maar die verwevenheid maakt het makkelijker om te combineren.

Je bent Datanews' Young ICT Lady of the Year, proficiat. Dit was je tweede nominatie voor de titel, de eerste winst. Ben je tevreden?

Ja, heel. Ik heb ook het gevoel dat ik gewoon het stereotiep van een Young ICT Lady ben: ik doe mijn job enorm graag en ben er heel gelukkig in. Mensen zeggen soms dat uw studententijd de schoonste tijd van uw leven is, maar ik moet zeggen dat ik vanaf het moment dat ik ben beginnen werken al een schonere tijd heb gehad. Die passie wil ik graag verder verspreiden en dat kan met zo'n titel. Er is ook heel wat nood aan, procentueel gezien ligt het aantal vrouwen aan de UGent die computerwetenschappen studeren nog steeds lager dan 10%.

Wat zijn de verschillende vereisten voor de titel?

Ze kijken naar de leeftijdsgroep - je moet jonger zijn dan 35 - en je moet een *remarkable track record* hebben, een goede cv eigenlijk. Dan zijn er nog een aantal criteria die erbij komen, zoals de maat waarmee je je inzet, wil je je inzetten als rolmodel het komende jaar etc. Uiteraard moet je ook een vrouw zijn. Voor mannen bestaat de prijs niet, maar aangezien geen enkele vrouw genomineerd was voor CEO of the Year, zou ik zeggen dat dat de mannelijke tegenhanger is.

Datanews publiceert vaak dat er een heftig tekort is aan vrouwen in de sector. Heb je enig idee hoe dat komt of hoe we dat zouden kunnen oplossen?

Ja, en dat terwijl ze verwachten dat er meer dan 10.000 IT-jobs niet ingevuld zullen geraken in de komende jaren. Dus dat wilt zeggen dat je met een enorm tekort zit in de sector - een sector waarvan iedereen overtuigd is dat het zo'n impact heeft, dat letterlijk al onze jobs ermee gaan te maken hebben - en toch wordt er een ganse populatie niet aangesproken. Als dat gebeurt, zit er echt iets mis. Ik denk dat het probleem ligt bij het feit dat mensen nog steeds in stereotiepen nadenken als het gaat over STEM. Een van de dingen dat mij het meeste verbaasde, is dat ongeveer 20% van de oorspronkelijk geïnteresseerde meisjes interesse in IT verliezen rond de leeftijd van 15-16 jaar. Dat is gigantisch veel. Dus nu wordt erop gelet om in te zetten op die leeftijds-categorie om acties te voeren. Ook het gebrek aan rolmodellen wordt veel als oorzaak aangegeven. Ik denk ook wel dat dat een stukje klopt. Als we collectief aan ingenieurs of IT'ers denken, dan krijgen we nog steeds het beeld van de mannelijke nerd. Maar als ik kijk naar mij en mijn collega's zitten daar geen echte nerds tussen die hele dagen achter hun pc opgesloten zitten. De stereotiep lijkt bij de mensen veel dieper te zitten dan bij andere jobs, terwijl IT zo breed is en moeilijk te definiëren is omdat er zoveel in te doen valt.

Vind je jouw titel en prijs bijdragen tot een oplossing voor dat probleem?

Dat draagt er zeker toe bij. Ik wilde daarvoor al iets doen aan dat inzicht, maar op je eentje... Datanews, degene die de titel uitreikt, is hét ICT vakblad waar iedereen naar refereert. Als zij een titel uitreiken, heb je onmiddellijk een grotere impact. Ik voel dat ik inderdaad nu meer opportuniteiten krijg om deze boodschap uit te dragen.

Er wordt vaak gesteld dat er een diepgaand seksisme aanwezig is in STEM-velden. Klachten uit Silicon Valley blijven het nieuws halen en versterken dit idee. Cijfers uit België zijn minder bekend. Heb je zelf het idee dat dit ook geldt voor onze streken?

Ik vind dat zeer moeilijk omdat ik dit zelf eigenlijk bijna niet ervaren heb, buiten hier en daar wat *mopkes*. Ik moet daar ook de UGent een stuk voor dankbaar zijn, want zelfs toen ik daar studeerde, heeft niemand mij vreemd bekeken voor mijn keuze. Ook bij AE heerst een zeer open en transparante cultuur, waarbij ik nooit tegen het glazen plafond aangelopen ben. Ik ben wel al een paar keer op een netwerksessie voor vrouwen geweest waar je wel van die horrorverhalen hoort en denkt "Allez, dit is 2017, dit kan niet". Als advies zou ik geven dat je als vrouw best let op wat de ervaringen zijn in het bedrijf waarbij je solliciteert. Grijp je niet vast aan de eerste de beste job. En als je het toch meemaakt, trek als vrouw je conclusies en ga daar weg. Want als je dat laat gebeuren, zeg je eigenlijk dat het ok is. De beste manier om dat bedrijf dan pijn te doen is gewoon zeggen dat het goed is geweest en de deur dicht trekken."

QUOTAQUOTES

Hoe sta je tegenover quota om meer vrouwen in de sector en het management te krijgen?

Ik weet dat quota een gevoelig onderwerp is. Ik heb enkele van mijn oude proffen gesproken die mij altijd gesteund hebben en mij appreciëren, en toch negatief zijn over quota. Meestal omdat er een beperkt aantal vrouwen zijn die geschikt

zijn voor die posities en zij worden dan overbevraagd waardoor ze al hun engagementen niet meer kunnen combineren. Er zijn zeker een aantal negatieve effecten van quota. Maar als je anderzijds niets doet en er op gaat vertrouwen dat het allemaal goed zal komen, gaat het veel te traag vooruit. Je moet sterkere maatregelen nemen. Studies over het oplossen van de kloof tussen vrouwen en mannen in leidinggevende functies bewijzen dat quota werken, hoewel niemand er op het moment zelf gelukkig mee is. Zowel mannen niet, als vrouwen die zich soms niet oprecht verkozen voelen. Maar het tijdelijk invoeren van quota betekent een versnelling in gelijkheid.

Zie je quota als een overgangsmechanisme naar een meer gedifferentieerde werkomgeving?

Ja, exact.

STOCKHOLMSYNDROOMPJES

Bereidt Universiteit Gent studenten genoeg voor op de bedrijfsvloer?

Als je studeert, krijg je een zeer brede vorming, maar weet je niet zo goed hoe je uiteindelijke job eruit gaat zien. Op café hebben we daarom Ceneka bedacht met een paar vrienden. Dit heeft ervoor gezorgd dat ik al met een half been in het bedrijfsleven stond. Maar zelfs dat is nog maar een klein initiatief. Ik heb ook veel geleerd uit mijn stage. Dus uiteindelijk was ik persoonlijk goed voorbereid. Maar het feit dat veel consultancybedrijven opleidingsacademy's organiseren, toont wel aan dat er nog veel vooruitgang geboekt kan worden en dat er nog blinde vlekken zijn in een opleiding. Daarom zit ik nu in de adviesraad van mijn opleiding. Ik geef er feedback over hoe het veld en onze klanten evolueren en de manier waarop we dat kunnen terugkoppelen naar de opleiding.

"Aangezien er geen enkele vrouw genomineerd was voor CEO of the Year, zou ik zeggen dat dat de mannelijke tegenhanger van de prijs is."

Is het voldoende mogelijk de studies te combineren met ondernemen?

Ondernemen is sowieso moeilijk te combineren, maar het doen in je studentenjaren gaat makkelijker. Als je werkt is het moeilijker, want als je je job graag doet, heb je geen tijd om ondernemen erbij te nemen. Je dient daar keuzes in te maken, én, én, én – dat is geen goed idee. Zoals mijn prof ook vaak zei: "Studenten hebben niets te verliezen: geen loon, geen huur te betalen en veel te spenderen vrije tijd." Ik was toen altijd een beetje kwaad toen hij

dat zei, ik vond studeren ook geen *walk in the park*. Toch is het anders eenmaal wanneer je werkt. Ik ben blij dat ik dat in mijn studententijd gedaan heb. Het is goed dat het gestimuleerd wordt, er is nood aan meer ondernemerschap. Mijn raad is om het gewoon te doen. *Just do it, don't let your dreams be dreams*. Het heeft Valerie dan ook ver gebracht. Alleszins ver genoeg om in Schamper te komen en wiens droom is dat nu niet, toch?

DE GLEUF

Salam alaykum,

Respect geven is respect verdienen.
Mannen die niet goed voor hun kameel
zorgen zijn de naam man niet waard.

Vrede zij met u
Mo

Salam alaykum,

Respect geven is respect verdienen. Een
dromedaris benijdt een kameel, maar een
kameel benijdt een dromedaris niet.

Vrede zij met u
Mo

Salam alaykum,

Respect geven is respect verdienen.
Een man berijdt geen kameel, een
man rijdt met een kameel.

Vrede zij met u
Mo

Salam alaykum,

Respect geven is respect verdienen.
Een kameel berijdt je niet, een kameel
benijdt je. Ik wil een kameel zijn.

Vrede zij met u
Mo

DOOR ANONIEMPJE

Zelf een lezersbrief schrijven? Stuur dan een mail met als onderwerp "lezersbrief" naar schamper@schamper.ugent.be of een brief naar Schamper.

INQUIZITIE | FACULTEIT DIERGENEESKUNDE

Hoewel ze zich technisch gezien zelfs niet in Gent bevinden, maar in Merelbeke, besloten we toch om ook de Diergeneeskunde een kans te geven hun kennis te etaleren. Vertegenwoordigers van dienst zijn professor Jeroen Dewulf, met een expertise in epidemiologie, en Liesbeth Mouwen, de penningmeester bij de VDK.

door Selin Bakistanli en Kasper Van Parys

lay-out door Selin Bakistanli

HET GETAL VAN DE WEEK: 700

De Dienst Studentenactiviteiten (DSA) heeft geld nodig! In een poging om te digitaliseren en administratief te vereenvoudigen hebben ze het initiatief gelanceerd om hun fameuze controlepaneel van nul af aan opnieuw op te bouwen. De bedoeling is om er het Oasis voor studentenverenigingen van te maken, maar dan beter natuurlijk. De DSA heeft al een bekwame IT'er in dienst, Mats Myncke, maar om dit huzarenstukje te volbrengen hebben ze er nog een aantal nodig. In totaal wordt er gerekend op 700 manuren om het project te voltooien. De studentenbeheerder, Pieter De Pauw, is al druk bezig met het bekijken van de begroting om te zien waar er geschrapt en bespaard kan worden, maar indien iemand enkele duizenden euro's op overschot heeft (kuch, Gentse Studentenraad, kuch) is dit altijd welkom! Tot die tijd kijken wij al uit naar de eerste benefietwafelenbak.

door Selin Bakistanli

Oplossingen:

Mats
United Airlines - Cassius Clay
Crasus - Sneeuwvrije - Evert
Maarten Luther - Silicon Valley
Saeger & Mike Van Herreweghe
Chief executive officer - Sarah De

cartoon door Lorenz Kempeneers

Prof. Jeroen Dewulf

Liesbeth Mouwen

Waarvoor staat de afkorting CEO?

"Chief executive officer."

"Euh. Da's het hoofd van iets, maar waarvoor het staat? *Central educative* ... Geen idee."

Wie zijn de kandidaat-vice-rectoren?

"Sarah De Saeger en Mieke Van Herreweghe."

"Sarah en Mieke."

Welke protestant spijkerde zijn stellingen op de kerk van Wittenberg?

"Zou dat Luther niet zijn? Ik ben niet 100% zeker."

"Maarten ..."

Waar bevindt het hoofdkwartier van Apple zich?

"In Amerika, maar waar ... Silicon Valley?"

"New York?"

Welke man staat bekend als de rijkste Romein?

"De keizer?"

"Geen idee."

Wat was de eerste geanimeerde volle langspeelfilm van Disney?

"Een gok, Bambi of zoiets."

"Mickey Mouse. Ah nee, Sneeuwwitje!"

Welk kamp heeft de meerderheid behaald in het Turkse referendum, in het Turks?

"Ja, Erdogan. Een vijf- of zesletterwoord."

"Ervat?"

Welke luchtvaartmaatschappij kwam onlangs slecht in het nieuws wegens wanpraktijken tegen een passagier?

"Euh. Ja, ik heb daar iets van gehoord. Ik weet het niet."

"United Airlines."

Wat is de echte naam van Mohammed Ali?

"Cassius Clay."

"Ik weet dat dat een bokser is, maar dat is het ook."

Waar gaat de volgende ruimtemissie van NASA naartoe?

"Ik zou Mars denken."

"Naar Mars."

Gelukkig was Donald Tusk er nog niet om met een verslagen gezicht toe te kijken toen op een zonnige dinsdagvoormiddag 400.000 jaar geleden de Britse eilanden zich afsplitsten van het Europese vasteland. Brexit 1.0?

DOOR ELENA DE BACQUER

De cheiding zou een proces geweest zijn dat in twee fasen plaatsvond circa 400.000 jaar geleden. Dit blijkt uit een samenwerking van geologen en geofysici van onze universiteit en de Koninklijke Sterrenwacht van België met Britse en Franse onderzoekers. Hoewel de these al veel eerder geopperd werd, presenteren ze dit jaar voor het eerst ook harde bewijzen.

Circa 500.000 jaar geleden bevond de aarde zich tussen twee ijstijden in een warmere periode, toen het eiland nog met het vasteland was verbonden via een landbrug die bestond uit krijtrotsen. Nu hebben we slechts de 'white cliffs of Dover' en de Cap Blanc Nez om ons aan een tijd te herinneren, waar je in principe naadloos van het rechts rijden op de openbare weg naar het linkse vak zou kunnen zijn overgegaan. Een 50.000-tal jaar later kwam het toch weer tot die ijstijd, en dan hebben we het nog niet over de ambtsjaren van Margaret Thatcher; de zeespiegel daalde tot ongeveer 100 meter

lager dan vandaag. Het hedendaagse Kanaal was toen een uitgestrekte, bevroren toendravlake met enkele rivieren. De ijskappen van Scandinavië en Noord-Engeland die we op dit eigenste moment met vrolijke onverantwoordelijkheid aan het verwoesten zijn, waren toen pas aan hun opmars begonnen.

THE WAVES RULE BRITANIA

Flashforward naar de volgende warmere periode, een minieme 400.000 jaar geleden. De ijskap was geen lang leven beschoren en het smeltwater voegde zich bij de rivieren die vanuit Europa en Oost-Engeland een weg zochten naar de zee via het noorden. Daar vormde diezelfde kap echter nog een te grote hindernis voor het water, en ook in het zuiden versperde de landbrug tussen Frankrijk en Engeland de weg. Het water bleef zo samenstromen en vormde een gigantisch smeltwatermeer. Uiteindelijk was het hoog genoeg om over de landbrug in het kanaal te stromen. Door

de voortdurende stroom aan water over de krijtrotsen erodeerde deze weg, waardoor de verbinding definitief vernietigd werd. Een afscheid zonder liberaal sentiment.

Hoewel deze hypothese al een dikke 100 jaar geleden werd gevormd, waren de bewijzen schaars. Tot vandaag. De bewijzen voor afsplitsing in twee fasen zijn als volgt:

1. Het water uit het meer stort zich via enorme watervallen in het Kanaal, waarmee ze bij hun val diepe holten uitschuren aan de voet van de landbrug.
2. Toen de landbrug genoeg gezakt was door de erosie stortte die naar alle waarschijnlijkheid op een bepaald moment helemaal in, met dramatische zondvloedtaferelen tot gevolg, wat opnieuw diepe valleien creëerde.

DE STERREN KUNNEN WACHTEN

Door een combinatie van nieuwe

BRITAIN

THE ORIGINAL BREXIT

© DOOR IMPERIAL COLLEGE LONDON / CHASE STONE

geofysische gegevens en informatie die ze al hadden, konden de holten en valleien in kaart worden gebracht. Sommige holten zijn meerdere kilometers in diameter en tot 100 meter diep, waarna ze zich langzaam vulden met allerlei afzetting. Zo hebben ze er zeven kunnen opsporen, allemaal netjes op een lijn tussen Calais en Dover, waar de landbrug zich zou bevonden hebben. De nieuwe gegevens tonen ook dat de landbrug pas heel wat later (een goede 100.000 jaar) volledig doorbrak. Om hun bewijzen al dan niet letterlijk op te vissen maakten ze onder andere gebruik van het Belgische onderzoeksschip Belgica. De Koninklijke Sterrenwacht van België, dat normaal een verticaal tegengesteld onderzoeksgebied heeft, raakte initieel bij het onderzoek betrokken bij hun onderzoek naar aardbevingen. Ze wilden de breuklijn opsporen die verantwoordelijk was voor een aardbeving uit 1580, die 6 mat op de schaal van Richter en zo de zwaarste was die ooit waargenomen werd in dat gebied. Het epicentrum moet zich ergens in het kanaal bevonden hebben, aangezien beide

zijden zware schade leden. Hun zoektocht bleek een succes, maar de breuklijn blijkt niet meer actief. Ze is namelijk afgesneden door diepe geulen, wat erop duidt dat ze amper verplaatst zou zijn de laatste 450.000 jaar. Deze geulen zijn het precies die de lont in het kruitvat van het onderzoek staken waar later geofysici en geologen zich op wierpen om tot hun bewijzen te komen. Dat zijn van die dingen waar sterrenwachten zich mee bezig houden. Altijd op de sterren wachten lijkt mij ook maar eentonig.

WHEN BRITAIN FIRST AROSE FROM OUT THE AZURE MAIN

D. G. Moreno van Universiteit Gent meent dat we nog maar het tipje van de sluier opgelicht hebben en dat de geschiedenis van de zuidelijke Noordzee nog veel meer al dan niet spectaculaire verrassingen voor ons in petto heeft. Een laatste vraagstuk dat voorlopig onopgelost blijft, is de precieze periode. Dit is dan ook de volgende stap in het onderzoek. Hier willen de onderzoekers door middel van boringen stalen nemen van de afzetting die zich in de holten bevindt, om zo de ouderdom van de opvulling en dus ook de uitschuring vast te stellen. Een ander interessant gegeven zou zijn om

de oorsprong van de sedimenten te proberen achterhalen. Aangezien de Straat van Dover de drukst bevaren zeerooute ter wereld is en er sterke stromingen voorkomen, zal dit geen evidentie worden.

BRITONS NEVER SHALL BE SLAVES

Het doorbreken van deze fysieke verbinding met Europa had meer dan alleen geografische gevolgen. Het droeg bij aan de ontwikkeling van de Britse identiteit en bijgevolg ook direct tot hun geschiedenis. Elk contact met de buitenwereld moest via het water gebeuren, en het fantastische zeemanschap dat hieruit resulteerde droeg niet in het minst bij tot het onverzadigbaar imperialisme naar verre overzeese gebieden dat de Britse eilanden eeuwenlang in stand zou houden. Toen die tijden zoals alle andere voorbijgingen, bleef hun fysiek geïsoleerde positie een mentale onafhankelijkheid inspireren. Dit wordt nu meer dan duidelijk in hun buitenlandse politiek en algemene internationale betrekkingen. Misschien kan een ander type onderzoek kan uitwijzen of de Britse natie er wel zal bij varen als ze blijven zweren bij hun eilandmentaliteit.

NAMASTÉ MOTHERFUCKERS

Sinds ik tijdens een nogal dubieuze les godsdienst 50 minuten lang naar een brandende kaars moest staren, heb ik een enorme aversie ten aanzien van meditatie ontwikkeld. Maar nu zowel damestijdschriften als wetenschappelijke artikelen het heil van meditatie prediken, werd het hoog tijd voor een nieuwe poging.

DOOR LIESELOT LE COMTE

FOTO DOOR ARTHUR JOOS

Mediteren is al langer niet meer exclusief voorbehouden aan boeddhistische monniken op zoek naar verlichting of voor ascetische heiligen. Tegenwoordig wordt het vaak gebruikt als aanvulling op psychotherapie. Hoewel er nog heel wat meer onderzoek moet gebeuren, zijn de resultaten bij mensen die kampen met depressie, angststoornissen of borderline veelbelovend.

SURFEN MET JE BREIN

Maar ook voor mensen zonder uitgesproken pathologieën zijn mindfulness en meditatie de heilige graal voor minder stress en een betere concentratie. Neurowetenschappers verklaren dit (deels) door de zogenaamde gamma-golven die vrijkomen tijdens meditatieve oefeningen. De hersengolven die via EEG's worden gemeten en gevisualiseerd worden onderverdeeld in *alpha*, *beta*, *theta*, *delta* en *gamma*. (Neurowetenschappers zijn duidelijk niet zo vertrouwd met het Griekse alfabet.) Alphagolven ervaren we in een ontspannen, maar toch alerte toestand. Meestal worden deze als erg aangenaam ervaren. Betagolven kennen een iets hogere frequentie en komen voor wanneer we redeneren,

besluiten nemen of werken. Thetagolven daarentegen zijn een pak trager en komen voor vlak voor we in slaap vallen, wanneer we nagenoeg volledig ontspannen zijn. Tijdens de slaap komen de traagste golven voor, de deltagolven, waarbij het lichaam en het brein zich als het ware resetten. De gammagolven werden pas vrij recent ontdekt op EEG's. Het zijn regelmatige, hoogfrequente, synchrone golven vanaf ongeveer 40 Hz. Ze treden op wanneer we in connectie staan met voorkennis, heldere inzichten en waarnemingen. Zweveriger omschreven is dit dus het 'hoger bewustzijn'. In deze fase kunnen mensen extreem veel informatie verwerken, in tegenstelling tot wat je zou verwachten tijdens een meditatie oefening.

De belofte van een betere verwerking van informatie klinkt niet slecht, en ik ben wel eens benieuwd hoe mijn hoger bewustzijn eruit ziet. Ervaren beoefenaars beklemtonen het belang van oefening, regelmaat en geduld voor je de positieve effecten van meditatie zult ondervinden. Maar elke poging is waardevol, dus testen we een week lang verschillende methodes uit.

OBJECTGERICHTE MEDITATIE

Bij objectgerichte meditatie wordt de aandacht gefocust op een bepaald punt. De gehate kaars is een klassiek voorbeeld van deze soort, maar ook een godsbeeldje of muziek kan dienst doen als object van contemplatie. Aangezien ik kaarsen koste wat kost wil vermijden, kies ik voor 'Music for Airports' van **Brian Eno**. Een goede optie, tenzij je musicologie studeert. Twintig minuten later ben ik meer bezig met het analyseren van de soundscape dan met mijn hoger bewustzijn. Voor wie wel slaagt in deze oefening, is de volgende stap objectvrije meditatie. Daarbij is het de bedoeling om de aandacht volledig te laten ontspannen, zodat het onderscheid tussen het Zelf, het Object en het Geheel wegvalt en alles samensmelt tot Eén. Of zoiets. Ik snap eigenlijk zelf niet wat ik hier geschreven heb. We kunnen niet allemaal de Witte Boeddha van het Muinkpark zijn.

ADEMHALINGSMEDITATIE

Ademhalingsmeditatie is een vorm van objectgericht meditatie, waarbij het voorwerp van concentratie de eigen ademhaling is. Er zijn verschillende

methodes, waaronder de *nadi sodhanam* of wisselende neusademhaling. Plaats je rechterduim op je rechterneusgat, de middelvinger tussen de wenkbrauwen, op je neusbrug en de pink zachtjes tegen het linkerneusgat. Duw dan het linkerneusgat dicht met de pink. Adem volledig in door het rechterneusgat. Duw met de duim het rechterneusgat dicht, ontspan de pink, open het linkerneusgat en adem uit. Adem in via het linkerneusgat, sluit daarna dit neusgat, ontspan de duim, open het rechterneusgat en adem rechts uit. Deze vorm zou bijzonder efficiënt moeten zijn in stresssituaties en ik voel me inderdaad iets rustiger na zo'n twintig rondjes neuspeuteren. Niet geschikt voor verkoudheden, maar wel het proberen

waard tijdens dat weekend waarin je je thesis probeert ineen te flansen.

MINDFULNESS

Boeddha was met zijn *vipassana* de eerste therapeut. Moderne goeroes noemen het mindfulness, want dat verkoopt beter. Bij mindfulness is het niet zozeer de bedoeling om de aandacht te richten op één punt, wel om juist extra bewust te zijn van de veranderingen die optreden in lichaam en geest. Ik pik de bodyscan uit de brede waaier van oefeningen, zodat yogamatje ook eens wat anders te doen heeft dan stof vergaren. Bedoeling is om languit te gaan liggen en vervolgens per lichaamsdeel te overlopen wat je voelt en

eventuele veranderingen in je lichaam en geest te observeren. Belangrijk is om vooral niets te willen veranderen aan die observaties, maar ze te aanvaarden zoals ze zich voordoen. Ik voel vooral jeuk. Tien minuten lang ben ik vooral bezig met niet-krabben. Deze kwellend lijdzaam ondergaan lijkt me voldoende spirituele oefening voor vandaag. Het yogamatje denkt er anders over en blijft hardnekkig aan mijn billen kleven. Zeer geestverruimend allemaal.

Een week van pogingen en frustraties later ben ik er nog meer van overtuigd dat ik eerder mijn derde tepel vind dan mijn derde oog. Vertrouw dus toch liever op een clubje neurowetenschappers dan op bovengetekende.

LOVE IS IN THE OUTER SPACE

U heeft er zelf waarschijnlijk nog niet vaak over nagedacht, maar seks in de ruimte is een onderwerp dat onze aandacht verdient. Met een ruimtereis van vierentwintig maanden naar Mars als valide toekomstbeeld, moet er op een nieuwe manier naar leven in de ruimte gekeken worden. Er hangen namelijk verschillende problemen aan copulatie zonder zwaartekracht. In de jaren zestig gaven proeven met dieren al geen al

te positieve uitkomsten: luie fruitvliegen, verwarde wespen en miskramen bij ratten. En bij de mens? Er is op dit moment simpelweg te weinig onderzoek gedaan naar het onderwerp. Toch is er al een eerste serieuze stap ondernomen in de bedrijvigheid van de liefde in de ruimte: een ruimtecocon, met plek voor twee en gestabiliseerd met klitteband, biedt een liefdesnest voor astronauten *in love*.

Als er één ding is dat de Britten toch wel *bloody annoying* vinden, is het de gewoonte rond thee te verbreken. Iedereen weet dat de Britten verzot zijn op hun kopje thee met melk. Deze traditie verbreken wordt je niet met dank afgenomen, ondervonden Australische onderzoekers. Na een aflevering van een Britse misdaadserie waarin een kop thee op een onconventionele manier verwarmd werd, in de microgolf namelijk,

kwamen de onderzoekers erachter dat deze luie methode wel eens de beste methode kan zijn. Door de microgolfoven worden de bestanddelen in de thee zoals theanine, caféïne en antioxidanten geactiveerd. Toch lieten veel Britten weten niet gediend te zijn met het onderzoek: *"It is a breach of the Human Rights Act to microwave a cup of tea. DO. NOT. DO. THIS. EVER!"*, liet een boze Brit via twitter weten.

KUPKE SLOOTWATER

NOG EVEN CONCENTREREN

In de huidige maatschappij heeft elk kind dat zich niet uren aan een stuk kan concentreren ADHD. Oplossing? Geef ze medicatie. Over de bijwerking van de pillen is jarenlang onderzoek gedaan. De kinderen die onderzocht zijn, zijn inmiddels volwassen en de eerste resultaten komen binnen. Eerste conclusie? De medicatie is lang niet zo positief. Niet alleen zijn de mensen die een hoge doses medicatie doorheen hun jeugd

binnen hebben gekregen een stuk korter (gemiddeld 4,7 cm), te wijten aan een lagere eetlust bij de inname van de pillen. Ook blijkt dat ze evenveel problemen behouden, bijvoorbeeld concentratieproblemen en impulsief gedrag, als mensen die minder of geen medicatie genomen hebben. Medicatie schijnt veeleer een kortetermijnoplossing te zijn, op de lange baan zou het weinig verschil maken.

INVOLUEREN

WORDT DE MENS ER DOMMER OP?

Iedereen herkent het stoffige beeld van de evolutie van aap tot mens - en in slechte cartoons tot mens achter computer. Maar hoe zit het daadwerkelijk met de toekomst van onze soort? Zijn we ons hoogtepunt voorbij, of kent onze intelligentie geen einde?

DOOR LIESELOT LE COMTE, NICOLAS VAN LAERE

ILLUSTRATIE DOOR SUZANE GROOTVELD

De mens heeft zichzelf - nogal zelfbevredigend - gedoopt tot een intelligente levensvorm. Nee hoor, we hebben geen last van een superioriteitscomplex. Ook al kan mijn hond zeer goed rollen wanneer ik een koekje in mijn hand heb, een echt toekomstbeeld kan hij niet vormen, laat staan abstract denken. In onze evolutie hebben we er nood aan gehad om ons brein te ontwikkelen, maar hoe staat het nu? Worden we nog uitgedaagd om ons mensenbrein te verbeteren, of worden we er gewoon dommer op?

NEERWAARTS

In de vorige eeuw kwam er in westerse landen een enorme stijging in welvaart. Hierdoor werd de gemiddelde scholingsgraad hoger, wat op zijn beurt geleid heeft tot een significante vooruitgang van wetenschap en technologie. Zo namen in landen als de VS en Denemarken per decennia een stijging van drie punten op de IQ-schaal waar, en in Japan zelfs tot zeven punten. Dit wordt het Flyneffect genoemd, naar professor **James Flynn**, die dit fenomeen voor het eerst opmerkte. Recent onderzoek aan de Universiteit van Hartford suggereert echter dat dit effect gekeerd is en dat het gemiddelde IQ wereldwijd met een punt gedaald is. Dit zou kunnen betekenen dat tegen het jaar 2110 de gemiddelde IQ-score met acht punten

zal dalen. Ook in andere onderzoeken wordt deze tendens vastgesteld. Over de oorzaak hiervan is de wetenschap het niet eens. Sommigen spreken van een tijdelijk effect, maar psycholoog **Michael Woodley** suggereert een andere oorzaak. Hij spreekt over een genetisch stofzuigereffect. Dit houdt in dat mensen met een gemiddeld hoger IQ minder voortplanten dan de minder intelligente mens, waardoor ons 'IQ-kapitaal' langzaam daalt, wat gekend staat onder de term

'dysgene voortplanting'. Dit fenomeen wordt echter al waargenomen vanaf de 19e eeuw, dus het zou geen verklaring kunnen bieden voor de recentelijke daling in intellect. De meeste onderzoeken hieromtrent spreken elkaar tegen, dus daar worden we ook niet wijzer van - *'ebt g'em?*

NATUUR EN NOURRITURE

Intelligentie is natuurlijk moeilijk te definiëren en IQ-testen hebben op hun beurt ook tekortkomingen. Woodley nuanceert zijn stelling: "Het gaat er minder om of intelligentie al dan niet

"We kunnen niet stellen dat IQ genetisch bepaald wordt"

stijgt of daalt. Verschillende delen van intelligentie kunnen gewoon op verschillende manieren veranderen.” We kunnen ook niet stellen dat IQ puur genetisch bepaald wordt. Wanneer we praten over hersenen, moeten we het steeds hebben over genetische factoren en omgevingsfactoren. De wisselwerking tussen deze twee is onvermijdelijk om tot de uiteindelijke IQ-score op papier te komen. Er zijn mensen met aanleg voor hogere intelligentie, maar wanneer het brein niet gestimuleerd wordt van jongs af aan, kan het zijn dat het volledige potentieel niet bereikt wordt. Andere essentiële omgevingsfactoren kunnen gezonde voeding en hogere scholingsgraad zijn. Bij mensen met een hogere sociaal-economische status is de scholingsgraad hoger en is er meer toegang tot gezonde voeding, wat op zijn beurt dan weer leidt tot een gemiddeld hoger IQ. De genetische factor hoeft daarbij niet eens een rol te spelen en dat is net het probleem bij het onderzoek rond dit soort fenomenen. Het is zeer moeilijk te bepalen in hoeverre omgevingsfactoren een rol gespeeld hebben. Het kan zijn dat de genetische aanleg voor intelligentie binnen alle bevolkingsgroepen ongeveer gelijk verdeeld is, maar dat de kansen op ontwikkeling van die intelligentie gewoon beter zijn binnen bepaalde groepen. Dit kan betekenen dat er geen netto verlies is aan ‘genetische intelligentie’, maar wel verlies aan gunstige omgevingsfactoren, aangezien mensen van lagere sociaal-economische status zich meer voortplanten.

IN ONZEN TIJD, HE

We gaan ervan uit dat we nu op de piek van onze intelligentie zitten - of dat we die piek net voorbij zijn, aangezien de mens inherent toch een beetje narcistisch is. Maar is dat wel zo? Een onderzoek van **Gerald Crabtree**, een onderzoeker aan Stanford University, dat in 2012 gepubliceerd werd in *Trends in Genetics* trekt andere besluiten. Gebaseerd op genetische bevindingen, besloot dit onderzoek dat menselijke intelligentie een piek bereikt heeft zo'n 2000 tot 6000 jaar geleden. Bij de voortplanting ontstaan er genetische mutaties, wat een noodzakelijke voorwaarde is voor evolutie. Sommige van deze mutaties zijn wenselijk, en zullen ervoor zorgen dat een ras sterker wordt. Deze mutaties overleven dan ook in het genetisch materiaal. Crabtree stelt echter dat er in de loop van de laatste 3000 jaar minstens twee mutaties in de menselijke genenpool zijn ontstaan die de intellect-bevorderende genen schaden. Hij haalt ook aan dat intellect voor de hedendaagse mens minder belangrijk is. Vroeger kwam de mens veel meer in situaties die leven of dood konden betekenen, en dan is snelle *problem-solving* onontbeerlijk.

PART HUMAN, PART MACHINE

Er zijn andere externe factoren die de werking van ons brein kunnen beïnvloeden. Er is geen ontkennen aan: de

smartphone domineert onze maatschappij. En dat zeggen we niet op de toon van een verbitterde man die de woorden ‘de jeugd van tegenwoordig’ overmatig gebruikt. Toegang tot het internet is op ieder moment binnen handbereik, en dit kan ervoor zorgen dat we onze hersenen op een andere manier beginnen gebruiken. Omdat dit een recentelijk fenomeen is, is het nog moeilijk om te zeggen waar deze wijzigingen kunnen liggen. Feitelijk kennis wordt bijvoorbeeld minder relevant, want met enkele vingerbewegingen kan je meteen opzoeken wie het nu weer was die dat ene nummer zong. Op een manier begint de smartphone deel uit te maken van ons transactief geheugen. Dit is een theorie van psycholoog **Daniel Wegner**, die stelt dat we een soort groepsgeheugen opbouwen. Dit wordt bijvoorbeeld vaak geobserveerd bij partners. Om het simpel uit te drukken: de ene partner onthoudt de verjaardagen van je vrienden, de andere partner onthoudt dan weer wanneer de kinderen naar de pianoles moeten. Dit wordt nooit expliciet uitgesproken, maar we steunen op de expertise van anderen voor kennis. En nu maakt de smartphone deel uit van dit transactief geheugen. We worden symbiotisch met het internet. Het is geen kwestie van goed of slecht, maar we gaan gewoon op een andere manier op zoek naar antwoorden. En of we er daadwerkelijk dommer van worden? Dat zal de toekomst moeten uitwijzen.

EEUWIGE EVOLUTIE

De populaire paleontoloog **Stephen J. Gould** claimde in 2000 dat de mens de laatste 40 à 50 000 jaar geen evolutie meer doormaakte. Volgens hem hebben we alles wat we vandaag 'cultuur' en 'beschaving' noemen met hetzelfde lichaam en brein gecreëerd. Enerzijds omdat de gevaarlijke omgeving die natuurlijke selectie noodzakelijk maakt volledig ingekapseld werd in beton, anderzijds omdat mensen allerhande mechanisme bedachten om ook de zwaksten in de samenleving aan boord te houden. Maar klopt dat wel? Om evolutie mogelijk te maken moeten een aantal voorwaarden vervuld zijn. Ten eerste is er een gevarieerde genenpoel noodzakelijk, waarmee nieuwe combinaties gevormd worden. Aangezien we ondertussen met zeven miljard mensbaksels rondhossen, is dat alvast geen probleem. Bovendien

Er is een co-evolutie tussen cultuur en genetisch materiaal

doen zich nog voortdurend nieuwe mutaties voor in de genen, soms aan een schrikbarend tempo. De verscheidenheid neemt dus nog steeds hand over hand toe. Uit die variatie gebeurt vervolgens een

selectie door druk uit de omgeving. Zo zorgt een bleke huid ervoor dat vitamine D gemakkelijker wordt opgenomen door het lichaam, wat geen overbodige luxe is in de noordelijke kou. Maar die adaptaties hoeven niet per se parallel te verlopen: een gelijkaardige omgeving kan door geografische afstand toch nog een verschillende uitkomst opleveren. Zowel Zweden als Japanners zijn blank, maar de samenstelling van hun genetisch materiaal is toch anders. En wie ooit te horen kreeg "je lijkt als twee druppels water op je vader", weet dat ook de derde voorwaarde - overerving - vervuld is. (Wie dit niet te horen kreeg, kan best zijn of haar moeder aan een kruisverhoor onderwerpen.)

Evolutie is een zeer traag proces, maar af en toe kan er door grote verandering snel schot in de zaak komen. De impact van de agrarische revolutie op de menselijke genen is enorm. Mensen stierven bij bosjes omdat ze niet in staat waren om goed koolhydraten en zuivel te verteren. Alleen de sterksten overleefden de selectieprocedure, en in ijtempo traden mutaties op die het mogelijk maakten om de vlotte doorloop van landbouwproducten mogelijk te maken. De populatie schoot daarna de hoogte in, de bevolkingsdichtheid nam toe en infectieziekten zagen hun kans

schoon. Opnieuw overleefden alleen diegenen met de beste weerstand. Daarnaast heeft evolutie ook een invloed op cultuur: gedrag verandert, organisatievormen worden versterkt ... De cultuur heeft op haar beurt weer invloed op het genoom. We kunnen

De verscheidenheid neemt nog steeds hand over hand toe

dus spreken van een co-evolutie tussen cultuur en genetisch materiaal. Alleen kan de fysieke evolutie geen gelijke tred houden met de snel wisselende culturele omgeving, waardoor er sprake is van een 'cultural lag'. Dat verklaart waarom mensen wel een aangeboren angst hebben voor spinnen en wilde dieren, maar niet voor aanstormende trams of stopcontacten, die minstens even gevaarlijk zijn. De menselijke evolutie is dus nog zeker niet gestopt. Blijft de vraag over wat vandaag de voornaamste sturende factor is: cultuur of Darwiniaanse evolutie? Het wetenschappelijke debat daarover woedt hevig, laat ons hopen dat de heren professoren nog voldoende tijd vinden om de overerving in stand te houden.

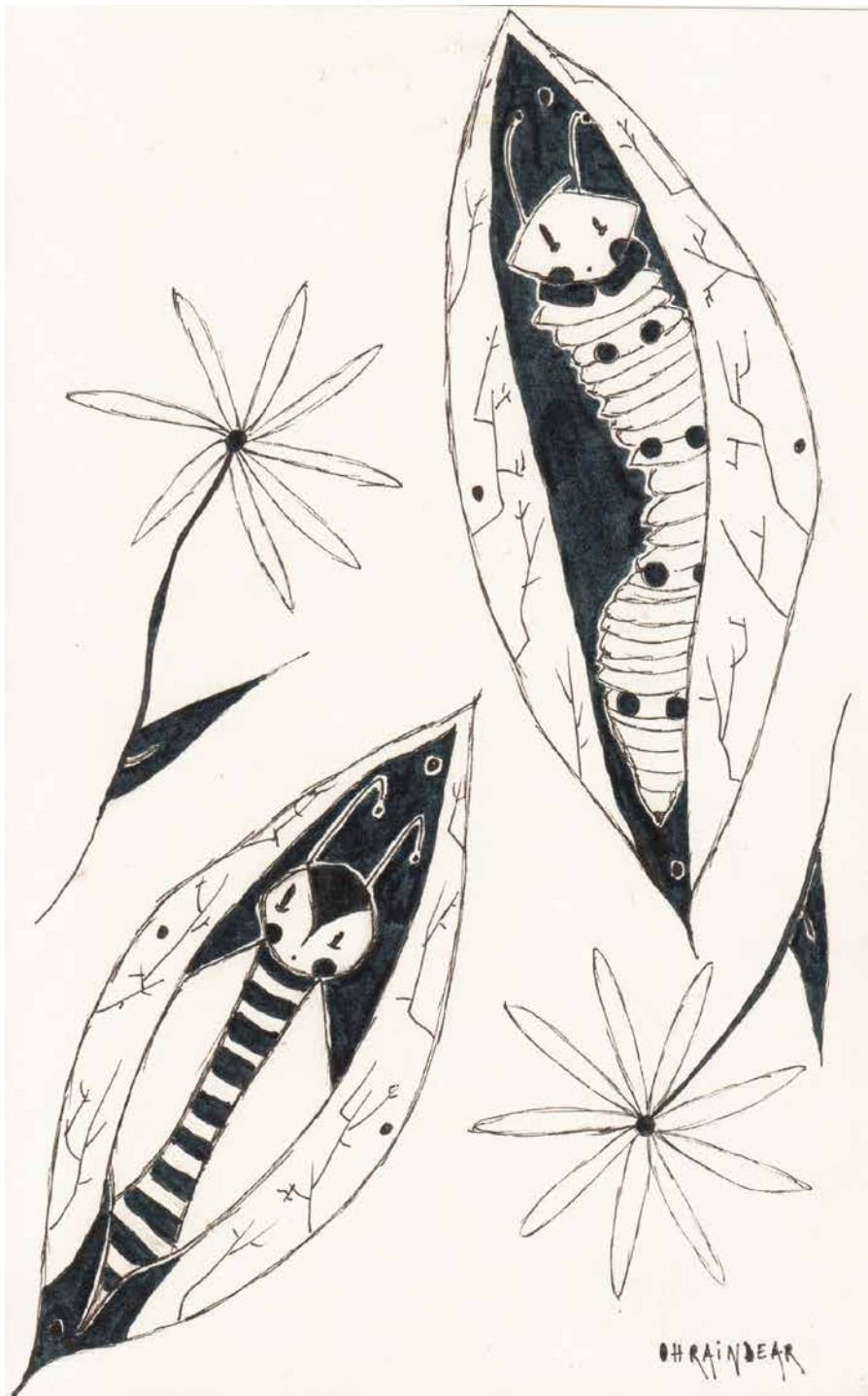
TAXIDERMIE, NIET VOOR WATJES

EEN INTERVIEW MET ANOUK OLLEVIER

Wat doe jij als je een vrije dag hebt? Sommige mensen lopen marathons, anderen steunen dan weer de lokale horeca. Anouk, daarentegen, zet dode beesten op. Ze beoefent dus de taxidermie, een geslaagd huwelijk tussen kunst en wetenschap.

DOOR ELISE BOVENDEUR

CARTOON DOOR SARAH DEVREESE

Heel wat mensen kennen het begrip 'taxidermie' enkel maar als antwoord op een veel te vaak gestelde quizvraag. Toch houdt dit heel wat meer in dan karkassen volproppen met watten. Sommige taxidermisten maken het hun missie om de natuur, elk veertje en schubje, zo getrouw mogelijk te benaderen. Anderen laten elke conventie achter zich en tarten de verbeelding. **Anouk**, studente Biologie en fervent taxidermiste, stond me te woord.

Hoe ben je in de taxidermie gerold?

Van jongs af aan ben ik al erg gefascineerd door alles wat met natuur te maken heeft. Enkele jaren geleden was ik op vakantie in Nice in Frankrijk waar ik op een brocante markt enkele ingekaderde vlinders en kevers zag staan. Daar heb ik mijn eerste exemplaren gekocht en ik wou dan ook

“Als ik een dier op de baan zie liggen en het ziet er nog goed uit, dan neem ik het mee”

zelf met vlinders aan de slag gaan. Ik heb toen aan een kennis gevraagd enkele exemplaren mee te brengen uit Thailand. Fantastisch vond ik het, hoe je elk detail van dichtbij kon bewonderen. Zo ben ik ook zelf exotische vlinders gaan kweken, helemaal van eitje tot vlinder.

En toen dacht ik, waarom geen vogels? Ik contacteerde enkele taxidermisten in België en mocht een kijkje nemen bij **Michiel Tilley**. Hij leerde me de eerste kneepjes van het vak en gaf me wat materiaal en eendenkuikens mee om van start te gaan. Ik was meteen verkocht.

In het begin durfde ik niemand te vertellen over mijn nieuwe hobby, want voor velen is taxidermie nog steeds iets lugubers. Maar nu ben ik er eigenlijk wel trots op en deel ik heel wat foto's op mijn instagramprofiel *@faunorflora*. Ik wil ook benadrukken dat het opzetten er heel wat minder bloederig aan toe gaat dan de meeste mensen denken. Je hoeft enkel een kleine incisie in de borst te maken en vervolgens kan je er het hele lijfje uithalen. Je trekt er als het ware gewoon de huid af.

Ik denk dat één van de vooroordelen is dat er voor taxidermie dieren gedood worden, in hoeverre klopt dit vooroordeel?

Ik denk dat dat in België en Nederland heel goed meevalt. Voor mijn werken worden er alleszins geen dieren gedood. De taxidermisten doen dit vak juist voor de liefde voor dieren en natuur, en willen dus ook absoluut niet dat dieren hiervoor afgeslacht worden en zeggen resoluut "nee" tegen dieren met een dubieuze dood of afkomst. Dat merk je ook aan de hoge prijzen die voor dode vogels gegeven worden. Maar het gebeurt wel, denk maar aan de Afrikaanse jachttrofeeën die later aan een muur komen te pronken.

Ik ken een taxidermist die in de Olmense Zoo werkt. Hij mag daar de overleden tijgers en andere wilde dieren opzetten, wat ik echt wel cool vind. Maar in de zoo worden er soms ook dieren gedood omdat ze te oud zijn of niet meer opbrengen. Dan weigert hij ook om die dieren op te zetten omdat dat immers niet ethisch verantwoord is, waar ik alleen maar respect voor kan opbrengen."

Het hangt wat samen met de vorige vraag, maar hoe kom jij aan je dieren?

Het grootste deel van de vogels die ik opzet zijn overleden volièrevogels die aan ziekte of ouderdom zijn doodgegaan. Er worden echt de gekste vogels gekweekt in België: toekans, kraanvogels, flamingo's en papegaaien. Daarnaast heb ik ook wat inheemse vogels in mijn vriezer zitten, die slachtoffer geworden zijn van mijn kat of het verkeer. Als ik een dier op de baan zie liggen en het ziet er nog goed uit, dan neem ik het mee. In mijn vriezer heb ik ook nog een Jan Van Gent zitten. Omdat dit een inheemse soort is, moet ik hiervoor een aanvraag indienen bij het Agentschap voor Natuur en Bos.

Zijn er verschillende stromingen in de taxidermie?

In België en Nederland hebben de taxidermisten eerder de neiging om de natuur zo getrouw mogelijk weer te geven. Maar op Engelse fora kan je de vreemdste dingen zien. Ze verwerken de dieren in tasje of zetten een rat een hoedje op. Op deze manier vermenschlijken ze de dieren wat. Ik vind dit zelf maar creepy en distan-

tier me ervan. Daarnaast bestaat er ook de *rogue* taxidermy, dat eruit bestaat om verschillende diersoorten te combineren.

Is taxidermie volgens jou een wetenschap of een kunst?

Dat hangt er volgens mij van af voor welk doel je het wil gebruiken. De exotische vlinders die ik mag opzetten voor het natuurhistorisch museum in Brussel dienen als educatief en wetenschappelijk doeleind. Gezien mijn achtergrond als bioloog zie ik het als eerder wetenschappelijk, hoewel ik zorg dat het altijd decoratief oogt. Mijn mama zegt altijd dat het moet passen in haar modern en sober interieur, anders mag het niet binnen (*lacht*). Er zijn echter wel taxidermisten die de dieren puur als kunstobject gebruiken. Zo maken **Darwin, Sinke & van Tongeren** de meest flamboyante kunstwerken, waarvan een deel van hun werk werd opgekocht door **Damien Hirst**, tevens een kunstenaar die met dode dieren werkt. Natuurlijk mogen we de keverschildjes en doodskoppen met opgezette vogels in hun mond van de Belgische kunstenaar **Jan Fabre** niet vergeten.

MUURBLOEMPJES PLUKKEN

GRAFFITIWANDELING, DE LENTE-EDITIE

Na de herfstige poëziewandeling: de lentige graffitiwandeling. Het opzet blijft hetzelfde: wandelen langs een selectie uit het Gentse openlucht-museum, in de hoop dat onze onderbouwde kritiek een extra dimensie zal geven aan je stadsbeleving.

DOOR LIESELOT LE COMTE, LAETITIA MOUTON

FOTO'S DOOR MARTHE THYS

1. JAKOB JORDAENSTRAAT

Smithe is gekend voor gefragmenteerde werken. Ideaal om zelf een beeld te puzzelen uit de veelkleurige vlakjes. Is het een Gentse Buffalo die uitdagend richting Brugge tuurt? Is het een uitvinder wiens brein ontploft? Wat het ook moge zijn, het saaie administratieve gebouw ziet er

"Het is niet helemaal duidelijk wat een vrouw en wat een aap is"

meteen een pak aantrekkelijker uit.

2. VICTOR HORTASTRAAT

Jesus Benitez gebruikt **Dhear** als artiestennaam. Het is ook onze reactie bij deze graffiti: *oh dear*. Officieel haalt hij inspiratie uit sciencefiction en het kosmische. Maar dat is vooral een excuus om blote vrouwen te schilderen. Hij wil een beeld geven aan de toekomst, maar als de vrouwelijke anatomie er echt zo uit zal zien, dan hopen we dat we die niet meer meemaken.

3. VERDEDIGINGSSTRAAT

Een aardige oude dame stuurt ons naar **Mr Mong**. Humor, horror, apen en

stoere meiden zijn de favorieten van deze artiest. Het is niet helemaal duidelijk wat een vrouw en wat een aap is. Soms is de waarheid seksistisch. Tekeningen werd een constante in het leven van Mr Mong, overal en op elk moment van de dag, zo erg dat hij zelfs op de muren begon. Het lijkt wel een graphic novel, zoals de tekening doorloopt op beide muren. Wilde fantasieën die niet geschikt zijn voor publicatie borrelen op.

4. ST-HUBERTUSSTRAAT

Bue komt uit een familie van striptekenaars en is alomtegenwoordig in Gent. Hij is dan ook een Gentenaar. Veel kleur, ronde vormen en vogelfiguurtjes. Schattigheid met een hoek af.

5. BACKSTAYBAR

Tim Bruggeman maakte een gigantische propagandamuurschildering voor het circulatieplan in een soort ziekenhuisgroen. Op de accurate weergave van chaotisch drukke bussen en trams na zijn er weinig elementen die aan Gent doen denken. Het lijkt eerder

een scène uit Brussel. We spotten een aantal verdachte symbolen. Suggesties ter verklaring zijn welkom.

6. PARIJSBERG EN PARKING VOORUIT

Het grote werk is amper te zien in het smalle steegje. We bespeuren vaag een skater, wat wel past bij de groezelige undergroundsfeer die in dit hoekje hangt. De geur helpt niet echt. Het contrast met de zachte lijntekeningen in de parking van de Vooruit kan niet groter zijn. Ze zijn van de hand van het collectief **De**

"Een gigantische propagandamuurschildering voor het circulatieplan in een soort ziekenhuisgroen"

Papzakken, genoemd naar hun voorliefde voor paplijm en affiches. De tekeningen zijn zowel poëtisch als Escheriaans. De zwarte poes krijgt bonuspunten. Katjes

zijn altijd leuk. In de Lammerstraat stuiten we weeral op Bue. Het stadsbestuur krijgt blijkbaar maar niet genoeg van hem.

7. KORIANDERSTRAAT

Het kolossale werk van **Bue, Jamz en Cum Collective** is een mix tussen Game

"Een mix tussen Game of Thrones en Call of Duty"

of Thrones en Call of Duty. Opnieuw een tekening met een verhalend element, met games in de hoofdrol. Ons feministisch hart bloedt een beetje bij het zien van al dat geweld en de geseksualiseerde vrouwen, nog altijd geliefde thema's van veel graffiti-artisten. Gelukkig zit er een schattig hondje in de hoek, dat weegt op tegen de donkere dreiging die de graffiti uitstraalt.

8. KETELVEST

Gentenaar **Roa** heeft een rare voorliefde voor dode beestjes in zwart/wit. Vreemde

keus in de hoofdstad van Dagen Zonder Vlees. De dieren komen voor in de omgeving waar hij werkt. Met andere woorden: hij zoekt een dood beest dat er toevallig ligt en neemt dat als model voor op de muur. Goedkope recyclage, maar het resultaat mag er wel zijn. Minder geslaagd is de Urbanus-figuur naast de vogel. Het symbool van de SS op de zonnebril doet onze wenkbrauwen fronsen. Wat is er aan de hand in de graffitiscene? Een geheim verbond? Moeten we een nazistische coup vrezen?

9. AJUINLEI

Wéér Bue. We worden die gast ondertussen beu. Gent is gewoon het decor voor een kinderprogramma bevolkt door onnozele angry birds.

10. JONKVROUW MATTESTRAAT

Een upgrade van een Benettonreclame door **Shosmoloza**. De afwezigheid van geweren en blote vrouwen is een verademing. Een groepje tieners roept enthousiast wijzend: "Dat is precies Avatar!" Jongeren met smaak, er is nog

hoop voor de toekomst. De slopende hamer van de tijd maakt de muurschildering nog mooier. Alsof de barstjes in de muur tranen zijn op de wangen van het meisje.

11. WELLINGSTRAAT

Billycolors is **Alex Godwin**, een man met een passie voor kleur en de drang om

"We worden Beu ondertussen beu"

positief te blijven doorheen de kunst. Het is ondertussen bitterkoud en we moeten dringend plassen, dus we weten niet goed of de positieve vibe echt werkt. Verder in de straat stuiten we op de apocalyps volgens **Klaas Van der Linden**. De interessante kleuren contrasteren mooi met de zwarte onderlaag. Toch zouden we niet graag in de huizen tegenover het werk wonen, daarvoor is het risico op depressie en zelfmoord net iets te hoog.

CAMPO - MAYDAYMAYDAY

28. 29. 30/04, Campo Victoria

THEATER - Tijdens deze driedaagse bivakkeren studenten van KASK, LUCA, RITCS, Toneelacademie Maastricht en KunstZ in CAMPO Victoria. Ze nemen de ruimtes van Campo over - tot de tuin en de toiletten toe - en laten hun ideeën op jullie los. Ze experimenteren met installaties, performances, beeldend werk, animatiefilms of hoorspelen. Iedereen mag komen kijken en het festival is volledig gratis. Vorig jaar nog iets met dolfinen gezien. Hilarisch. Ik kijk er alvast naar uit.

GIRAF - FETOUSH

26/04. Giraf

CONCERT - Hun stijl omschrijven ze als krachtig en *steady*, naar de stijl van **Etta James** en **Amy Winehouse**. Fetoush bestaat uit **Fedia Holail Mohamed** (zang, bekend van Binti), **Toon Vlerick** (gitaar), **Matthias Geernaert** (bas) en **Bernd Coene** (drum). Hun optreden in de Giraf wordt hun debuut. Dat het de moeite wordt, is zeker. Bovendien is dit optreden ook nog eens gratis. Dubbelwin! En de charlatan is vlakbij: driedubbelwin!

EYE LOCO - VERSISSAGE MARTHA T'HOOFD

27/04, Eye Loco Antwerpen

FOTOGRAFIE - **Martha T'Hoofd** ('94) is masterstudente fotografie aan het KASK Gent. In haar werk legt ze linken tussen het heden en het verleden. Ze tracht de verzameling van materiaal rond een onderwerp te structureren en uit deze reconstructie een werk te maken. Zo probeert ze afstand te nemen van persoonlijke en moeilijk vatbare onderwerpen. Ze toont drie werken: '41/91', 'Zonder Titel' en 'Kweekgoed'. In '41/91' brengt ze het verhaal van de verdwijning van een kind in beeld. In 'Zonder Titel' en 'Kweekgoed' brengt ze haar eigen verhaal: de band met haar mama en de stiel die al vijf generaties in haar familie zit.

BACKSTAY BAR - JAMMING TUESDAYS

26/04. 03/05, Backstay Bar

MUZIEK - Geen zin om te sporten? Het leven is zo al zwaar genoeg. Loop dan eens de trappen op in plaats van af, en stap op een dinsdagavond eens binnen in de Backstay Bar in plaats van in de Basic Fit. Elke dinsdagavond organiseert onze geliefde Backstaybar een jam. De avond wordt geopend en afgesloten met telkens een andere gelegenheidsband, samengesteld voor de avond onder het toezicht oog van **Neil Akenzua**. Ge kunt al ne keer een knap conservatoriumstudentje meenemen naar huis. En dat opnieuw helemaal gratis, wat wil je nog meer?

GAT

IN UW

CULTUUR

Een gat in uw geheugen, kous en cultuur? Kousen en geheugens, dat is voor een andere levensfase. Cultuur, dat wordt alvast hier aangepakt!

DOOR SARAH VAN MEEL

>EMIEL LEMAY
>21 JAAR
>MASTER EUROPESE
STUDIES

“The Great Gatsby’ door **F. Scott Fitzgerald** vind ik een fantastisch boek. Piepklein, maar toch imposant qua taalgebruik. Het sleept je terug naar de jaren 20 in Amerika en het voelt alsof je een theaterstuk bekijkt en van de ene naar de andere schitterende scène gaat. Bovendien zitten er heel wat metaforen en maatschappijkritiek in”, vertelt de 21-jarige Emiel Lemay ons. Naast dit boek greep ook ‘Tirza’ van **Arnon Grunberg** hem aan. “Dit is voor mij een memorabel boek omwille van het hoofdpersonage, een overduidelijke sociopaat. Modernistische boeken zoals deze met een huiselijk thema zijn niet echt iets waar ik naar grijp, maar dit was geweldig omwille van de originaliteit en de schitterende plottwist.” Een ander memorabel verhaal voor Emiel is dat van ‘Exam’ (de editie van 2009), een film die volgens hem geschikt is voor een breed publiek. “Het is een heel goed mysterie, de film blijft fascineren. De hele film lang krijg je beetje bij beetje een beter idee van wat zich buiten de kamer afspeelt. Deze film is niet per se geënt op de personages, men lacht eigenlijk met het idee van een personage.”

WOUTER LEUS<
29 JAAR<
INDUSTRIEEL<
INGENIEUR

Als dansleraar en medeorganisator bij **Boombal** ademt Wouter muziek en dans. Hoewel het folkgebeuren een onuitputtelijke bron van plezier en enthousiasme voor hem vormt, verkent hij ook graag andere dansstijlen zoals lindy hop, salsa en tango. “Voor mij is muziek, en gevoel en ritme in het algemeen, heel belangrijk. Ik kan er m’n gevoelens en emoties in kwijt. Vooral de connectie tussen twee personen vind ik belangrijk, dat kan je in verschillende dansstijlen terugvinden.” Wouter wil zoveel mogelijk mensen aan het dansen krijgen en laten kennismaken met het plezier dat hij ervaart, wat volgens hem niet eens zo moeilijk is. “Wat ik zeker kan aanraden, is om eens naar een dansfeest te komen. Er zijn ook heel wat festivals waar je ondergedompeld wordt in dans en muziek, een ideaal voorbeeld is de Gentse Feesten. Als je naar het Baudelopark gaat, zie je heel veel dans en kan je deze er ook uitproberen. De Gentse Feesten, dat is veel meer dan onnozelen doen op de Vlasmarkt en pinten pakken (lacht).” Het festival der festivals is voor hem het Boombalfestival in Lovendegem: “De gehele periode, dansstage inbegrepen omvat tien dagen en kan ik iedereen aanraden.”

"NATUURLIJK MOET JE GEEN A

DE ZIN EN ONZIN VAN ARTISTIEKE INGANGSPROEVEN

Het is april. Januari bracht zes buizen. Je hebt geen betere hoop voor juni. Misschien moet je toch eens kijken hoe je binnengeraakt in die kunstopleiding waar je al enkele jaren stiekem over droomt. Sorry, mama. *The art life chose me.*

DOOR SHAUNI DE GUSSEM, MARTHE THYS

KASK / MODE

Om Mode te kunnen studeren aan het KASK moet je op voorhand een motivatiebrief insturen en enkele vragen beantwoorden die peilen naar je inzicht in kunst en mode. De proef zelf is opgesplitst in twee dagen en verschillende onderdelen: op dag één moet je tekenen in zwart-wit en je portfolio tonen aan een jury. Dag twee houdt tekenen en ontwerpen in, en ook de grootste opdracht: drie hemden draperen en vertellen wat de filosofie is achter je ontwerp. **Linde Vandecruys** uit het eerste jaar geeft nog een paar tips: "Je hebt geen tekenachtergrond nodig om erdoor te geraken, dus laat je daar niet door afschrikken. Het is daarnaast beter om goed werk te tonen in plaats van veel werk."

KONINKLIJK CONSERVATORIUM / UITVOERENDE MUZIEK

Aziz vertelt ons over zijn ingangsproof. Hij geraakte er niet door, maar wil toch vertellen hoe het in zijn werk ging. Er zijn drie luiken: theorie, praktijk en motivatiebrief. Die laatste stelt niet veel voor, want dat is niet bepalend voor hun oordeel. Theorie is basis qua niveau: enkele vragen over ritme, harmonie, melodie, en bladmuziek. Praktijk is het

belangrijkste: de jury kijkt naar techniek en hoeveel variatie je kan tonen in je virtuositeit. Het is meer dan een muzikaal gevoel tentoonspreiden. "Je hebt wel veel voorkennis nodig om binnen te geraken en je moet excelleren in je instrument: ze kunnen maar een handvol mensen per jaar toelaten en ze nemen enkel de top. Het voelt fout aan, maar op zo'n moment moet je op een zo kort mogelijke tijd zoveel mogelijk show geven. Als muzikant voelt dat verkeerd aan, maar dat is uiteindelijk wat ze willen."

KASK / DRAMA

"Verhalen dat je voeten moet aflikken, uit de kleren moet gaan, iedereen moet binnendraaien met (of zonder) een hartslag, dat is allemaal niet waar. Je beslist veel zelf en wordt nergens toe gedwongen." Zo getuigt **Martha Balthazar**, eerstejaars Drama. De eerste ronde duurt niet lang: je brengt een eigen performance van ongeveer vijf minuten, om een inkijk te geven in jouw verbeeldingswereld en je vaardigheid. Dat kan met een stukje tekst - bestaande of zelf geschreven - of met enkel beweging. Verder moet je twee teksten vanbuiten leren, waar je dan regieaanwijzingen bij krijgt. Als je daarin slaagt, moet je een vragenblad invullen waarop jouw motiva-

tiesgesprek in ronde twee wordt gebaseerd: Wat heb je al gedaan? Wat betekent kunst voor jou? Wat heeft jou gechoqueerd bij nieuwsfeiten in de actualiteit? De tweede ronde duurt de hele dag. Je ondergaat een stemtest, een motivatiegesprek en een improvisatieoefening met tekst en dans. "Praat met iemand die het al gedaan heeft ter voorbereiding, dan weet je al een beetje wat je kan verwachten en met

LEONTIEN ALLEMEERSCH KASK DRAMA

APPEL IMITEREN"

welk gevoel je er naartoe kan gaan. Al zal het altijd anders zijn dan je had verwacht. Amuseer je, dat voelt de jury ook. Bedenk voor jezelf op voorhand waarom je dit doet en wat je kan, zodat je je niet uit je lood laat slaan. Het valt allemaal heel goed mee."

RITCS / AUDIOVISUELE KUNSTEN

Gent beu geraken, het klinkt onaangenaam, maar het kan gebeuren. In dat geval verwelkomt Brussel je met open armen. In deze charmante grootstad kan je Audiovisuele Kunsten studeren, wat documentaire, fictiefilm, televisie en scenarioschrijven inhoudt. De ingangsproof is gespreid over twee dagen: de eerste dag krijg je een vragenlijst om in

te vullen en een foto-opdracht die te maken heeft met Brussel, de tweede dag worden beide besproken samen met een op voorhand gemaakt filmpje, portfolio, essay en motivatiebrief. Chelsea zit in haar eerste jaar en vertelt hoe zij het filmpje het moeilijkste vond. "Wanneer je je inschrijft voor de toelatingsproef krijg je enkele thema's waarrond je je filmpje kan maken. Zo zonder voorkennis opnames organiseren, schieten en monteren vond ik niet evident. Gelukkig kijken ze niet naar de technische fouten, maar probeert de jury te zien of je visueel talent hebt. Uiteindelijk valt de proef wel mee en is iedereen aardig. Ik had op de een of andere manier verwacht dat het meedogenloos zou zijn, maar dat was helemaal niet aan de orde."

SCHILDERKUNST

Kore Hermans zit momenteel in haar tweede jaar schilderkunst aan het KASK, maar deed ook een ingangsproof aan Sint-Lukas. Bij het KASK moet er weinig op voorhand gebeuren en gaat alles door op drie dagen. Dag één brengt een theoretische proef met tien actuavragen, aangevuld met open vragen die peilen naar je mening - bijvoorbeeld over een boekfragment of gedicht - en enkele persoonlijke vragen. Hoe sneller je klaar bent met deze theoretische ronde, hoe sneller je naar de jury's mag gaan voor de tekenproef. Als je echt helemaal bij de eersten indient, kan het zijn dat je er al na één dag van afbent. Maar vaak zijn het toch drie dagen waarop nog een tekenproef, een gesprek met een tienkoppige jury en een mondelinge verdediging van het portfolio en de tekenproef op het programma staan. Bij Sint-Lukas moet je op voorhand een motivatiebrief en portfolio insturen en op de enige proefdag maak je als opdracht tien beelden, waarvan drie gebaseerd op bestaand werk. De jury bestaat daar maar uit twee leden en bespreekt dan je portfolio en opdracht. Bij Sint-Lukas doe je ingangsexamen voor meteen alle beeldende richtingen. Zo kan het zijn dat jij liever schilderkunst wil studeren, maar dat ze je toch aanraden om fotografie te kiezen. "Er werd verteld dat Sint-Lukas iedereen doorlaat en KASK moeilijker is om binnen te geraken, maar ik vond het ingangsexamen aan KASK veel aangenamer. Het is beter georganiseerd, persoonlijker en er zijn meer juryleden dan bij Sint-Lukas, dus het voelt ook gewoon eerlijker aan."

DOOR © LEONTIEN ALLEMEERSCH

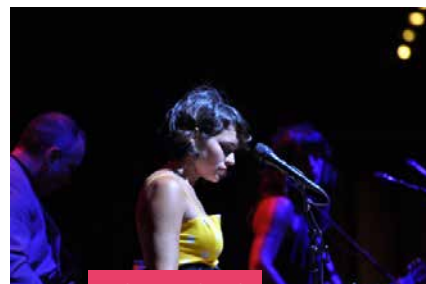
VOORUITBLIK OP DE FESTIVALZOMER: GENT JAZZ

Gent Jazz doet het dit jaar met een dagje minder, maar bespaart daarom niet op indrukwekkende namen. Ook dit jaar zullen wij ons met een dagelijkse recensie van Gent Jazz voordoen als kenners van het genre, maar niet zonder u eerst een pretentieuze preview te geven.

DOOR OLIVIER VANDER BAUWEDE

MAMA'S JAZZJE

Het lijkt een klassieke editie met focus op kwaliteit te worden voor het festival. Twee jaar geleden was Lady Gaga nog te gast in de Bijlokesite, een commercieel experiment dat niet tot het gewenste effect leidde. Haar fans waren immers niet happig op een bezoek aan een jazzfestival, en de jazzliefhebbers bleven weg omwille van het populaire aspect. Niettemin blijft Gent Jazz goed trouw aan haar vaste succesformule die bestaat in een afwisseling van jazz, pop en een *crossover* voor een gemengd publiek. Deze zomer lijkt **Norah Jones** die artiest te zijn waar ook jouw mama eens naar wil kijken. Op zondag 9 juli komt de New Yorkse zangeres haar nieuwe album voorstellen, exclusief voor België. Daarmee heeft de 38-jarige de eer om het eerste driedaagse luik van het festival af te sluiten, waarin enkele van de beste nog levende grootmeesters geprogrammeerd staan.

NORAH JONES

JAZZ IN MY PANTS

HERBIE HANCOCK DOOR
GUILLAUME LAURENT

Op de openingsdag, vrijdag 7 juli, zal **Herbie Hancock** nieuw werk laten horen, ongetwijfeld afgewisseld door een van zijn zoveel hits waarmee hij in de jaren 60 fusion jazz toegankelijk maakte. Dezelfde dag is ook **Christian McBride** te zien, een van de meest gevraagde bassisten van zijn generatie.

Kenners herinneren zich nog hun *eargasm* tijdens de laatste passage van **Wayne Shorter** in 2012. Op zaterdag 8 juli zal hij opnieuw zijn legendarische *footprints* achterlaten op het podium van de Bijloke. Alsof er nog niet genoeg legendes de revue zullen passeren, komt ook **McCoy Tyner** eens zijn pianoskills, die hij heeft ontwikkeld tijdens zijn samenwerking met **John Coltrane**, showen.

JAZZ WE CAN

Kamasi Washington vond het vorig jaar zo leuk op Gent Jazz dat hij nog eens terugkomt op 13 juli, een herkansing voor wie er zoveel over gehoord heeft maar het moest missen. Diezelfde donderdag komt ook het Belgische **STUFFE** nog eens hun ding doen. Meer eigen kweek de dag erna met **Trixie Whitley**, die voor de verandering een elektronische set met minimale bezetting zal brengen in haar thuisstad. Afsluiten doet het festival gewoonlijk met iets compleet niet-jazzy, maar met de avant-garde van **Einstürzende Neubauten** krijgen we toch een iets meer eigenzinnige stijl dan **dEUS**, afsluiter van vorig jaar. Een wanhopig commerciële koers is dit jaar duidelijk niet weggelegd voor Gent Jazz.

KAMASI WASHINGTON

HET LIJSTJE MET SCHIJNBAAR WILLEKEURIGE ONDERWERPEN DIE TOCH EEN RODE DRAAD HEBBEN

Aah, de lente! Het zonnetje schijnt weer, de vogeltjes fluiten en die lieve, lieve bloemetjes staan weer in volle bloei. Leuk toch? Niet altijd. Een bloemlezing.

DOOR EMILIE DEVREESE

1

In de musical en gelijknamige film 'Little shop of Horrors' probeert armeluis Seymour faam en rijkdom te bereiken met **Audrey II**, een klein, pratend plantje dat zich voedt met mensenbloed. U raadt al hoe dat afloopt.

Dat brengt ons naadloos bij het nummer 'The Return of the giant Hogweed' van **Genesis**, waarin we het verhaal van de strijd tussen de mensheid en enorme, kwaadaardige bereklauwen te horen krijgen.

2

3

Plankton, de grote vijand van Spongebob Squarepants, zou weleens een plant kunnen zijn! De phytoplankton is namelijk de enige planktonsoort die geen dier is, maar een alg die aan fotosynthese doet.

De vegetarische trollen in 'Troll 2' (raar maar waar: er is ondanks de titel geen echte prequel) veranderen hun slachtoffers aan de hand van betoverd voedsel eerst in levende slaatjes alvorens hen op te peuzelen.

4

5

De immer elegante mater familias van The Addams Family, **Morticia**, bezit een "African Strangler", een mensetende plant die ze "Cleopatra" gedoopt heeft.

OMDAT **Film** ONZE PASSIE IS

FOTO

FUKUSHIMA, MON AMOUR
Dorris Dörrie

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden.
Digitale cinema in een uniek kader en een gezellig filmcafé
met 'coole' drank en muziek.

Studio Skoop | Sint-Annaplein 63, 9000 Gent | Tel: 09 225 08 45
info@studioskoop.be | www.studioskoop.be | volg ons op en

MEISJES VAN KRIJT

“De verhalen zijn altijd mooier dan de waarheid,” een uitspraak die 'Meisjes van krijt' van **Kopergietery** best samenvat. De ijzersterke acteerprestaties van de vier actrices geven de pijnlijke grens tussen realiteit en fictie die in dit stuk centraal staat een geweldige vertolking. Gebaseerd op het boek 'De kinderen van Calais' van **Lara Taveirne** vertelt het stuk de geschiedenis van een moeder die haar verhaal en verleden met haar beste vriendin niet kan loslaten. Diepzinnige dialogen creëren een nostalgisch verlangen en de doorprikking ervan door realiteitsbesef. De daaropvolgende ontzuivering blijkt voor zowel personages als publiek hard aan te komen. 'Wat Meisjes van krijt' onderscheidt van soortgelijke dramatische stukken is zijn

gevoel voor humor. Dankzij psychotische karakters, bijpassende kostuums en nog bijpassendere muziek wordt de tristesse op net genoeg momenten doorbroken om plaats te maken voor luchtigheid en de nodige ademruimte. Op technisch vlak is het stuk bovendien een streling voor het oog. Licht en geluid nemen je mee in het plot, maar nog belangrijker voor de totaalervaring is het decor: doorheen het stuk verandert de gedaante van het schuine speelplatform om de suggesties van verandering en Franse kliffen te suggereren. Met vlotte bewegingen kunnen de actrices zich er bovendien een weg door banen, een heuvelige weg. De heuvelige weg van de 'Meisjes van krijt'.

DOOR TIMME CRAEYE

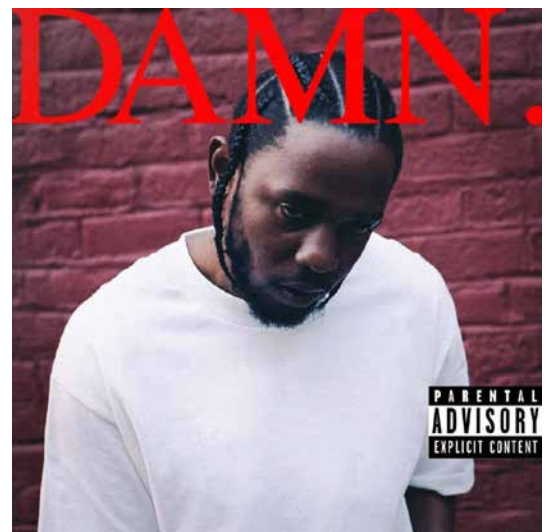
ALBUM

DAMN.

Damn Kendrick! Back at it again with the hippe hiphopschijfjes. Met 'DAMN.' verwerft koning **Kendrick Lamar** u ook dit jaar weer met nieuw materiaal. Het album opent met 'BLOOD.', een verhalend nummer dat zo in een film van **Tarantino** zou passen en samen met het nummer 'DNA.' duidelijk weerwoord geeft op de kritiek die hij kreeg na 'To Pimp a Butterfly'. Ook 'FEEL.' is zeker een van de krachtigere nummers op dit album: hij wordt er heel serieus over hoe hij het heeft gehad met al het *fake* gedoe in zijn wereld en denkt te begrijpen hoe **Tupac** zich voelde, en het klinkt verdomd goed. 'HUMBLE.' werd als single uitgebracht voor het album uitkwam en lijkt voorlopig het grootste hitje. Voor

'XXX.' werd samengewerkt met **U2**, al is het vooral Kendrick z'n stem die je hoort. Muzikaal is het nummer allerm minst monotoon, en naast onderwerpen als politiegeweld in de Verenigde Staten maakt hij er plaats voor zelfreflectie. 'FEAR.' gaat over hoe zijn angsten veranderden door de jaren heen, maar angst wel nog steeds deel uitmaakt van z'n leven. Het is het langste nummer en absoluut de moeite. Als afsluiter is er nog 'DUCKWORTH.', behalve Kendricks familienaam ook een erg persoonlijk en alweer sterk nummer, over hoe het makkelijk anders had kunnen lopen in zijn leven. Ook in de hier onbesproken nummers lijken

Kendricks gevoelens alle kanten uit te gaan, maar het hele plaatje zit zeker wel snor. Ondanks de vele verwijzingen naar het verleden is Kendrick Lamar met DAMN. vooral weer vernieuwend.

DOOR LOÏS SAVAT

"HEADS WILL ROLL!"

VLIJMSCHERPE COMMENTAAR OP DÉ GUILLOTINE

De loge. Seksueel misbruik. Rectorverkiezingen. Doodstraf. Turken. Een muziekleraar. Je denkt dat deze zaken niets met elkaar gemeen hebben? *Think again, sheeple.*

DOOR ANONIEMPJE

Wist je dat er een guillotine staat op het Sint-Pietersplein? **Pam De Aepe**, hóófd van onze universiteit, alleszins niet. Of dat moeten we toch geloven. "Ochnee, zowaar, hoe is het mogelijk?" vertelt de rector aan Schamper. "Ik vrees van wel, Pam", bekent **Pieter Jurgens**, hóófd van de vakgroep S.O.G. (Seksueel Overschrijdend Gedrag) aan de UGent.

"Hou je hóófd koel"

Hoe de guillotine zijn weg heeft gebaad naar het centrum van Gent is nog steeds een mysterie. Maar dit is zeker: de UGent speelt een vuil spelletje. Machtsmisbruik? Waarschijnlijk! We gingen op onderzoek en legden contact met de makers van de guillotine in kwestie. "Hou je hóófd koel. Het is de nieuwste van onze collectie", vertelt de sympathieke maker ons. "Een tientje minder en je krijgt zo een gammal geval, waarin het blad nooit in een keer de nek kan doorboren."

Maar bon, we zijn aan het afwijken. Terug naar de hoofdzaak. Nu gaan we verder met de kern van de zaak. Waar waren we gebleven? Oh ja. Bij het machtsmisbruik aan de UGent! Gaat het niet eerder om de guillotine die verschenen is op het Sint-Pietersplein? Exact, en laat dat plein nu net verdacht gelijk klinken met de naam Pieter Jurgens, hóófd van de vakgroep S.O.G. (Seksueel Overschrijdend Gedrag) aan de UGent. Toeval? Ik dacht van niet! Enfn, wat is het doel van dit vroegmoderne instrument? We vroegen het aan een expert in instrumenten: professor **Maarten Maximiliaans**, professor musicologie en vriendje van een vriendje van de loge. "Wie zijn hóófd liever niet onder de guillotine wil zien verdwijnen, weet op wie te stemmen", klomk het in de les van professor Maarten Maximiliaans, professor en vriendje

van een vriendje van de loge. Dat lijkt duidelijk.

Pam De Aepe betreurt het drama, en heeft een dossier opgesteld. "Aangezien er geen klachten zijn binnengekomen van slachtoffers, heb ik zelf maar een dossier opgesteld. Ah ja, want die zijn dood he." Toch twijfelt de rector er niet over om naast een persoonlijk dossier ook een externe commissie verantwoordelijk te stellen. "Hoewel ik geen verantwoorde-

"Er zijn geen klachten binnengekomen van slachtoffers. Ah ja, want die zijn dood he"

lijkheid draag voor dit schandaal, zal ik de zaak heel ernstig nemen. *Heads will roll!*" Een ding is zeker: Pieter Jurgens is geen gewone hoogleraar. Daarom ook dat UGent hem zal degraderen naar gewoon hoogleraar. Allez, nee, ik bedoel: gewoon, hoogleraar. Ge begrijpt wat ik bedoel eh? Dat hij simpelweg gewoon een hoogleraar zal zijn. Verdomme, ik kan mijn punt niet kwijt.

DIT IS DE ECHE GUILLOTINE

De doldwaze avonturen van Mottige Stadsduif en Kip de haan!

DOOR EMILIE DEVREESE

Zegt degene die zich in ruil voor enkele fucking graantjes van zijn vleugels en vrijheid heeft laten beroven om enkel als wandelende eetbare spermabank te dienen, zodat hij vervolgens kan toekijken hoe zijn dochters opgevoed worden tot ordinare eiermachines, die door hun eigen vader opnieuw bevrucht worden, terwijl zijn zonen, amper een dag uit het ei, meegegeven worden aan het slachthuis, waar zij op gruwelijke wijze geelectrocuteerd, verdrongen en versnipperd worden.

Rectorverkiezingen

#ugentkiest

2e stemronde

woensdag 26 april 9u00 t.e.m.

vrijdag 28 april 12u00

Informeer je op ugentkiest.be

Stem op verkiezingen.ugent.be

